

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1139

af 7. juli 2021

om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, artikel 43, stk. 2, artikel 91, stk. 1, artikel 100, stk. 2, artikel 173, stk. 3, artikel 175, artikel 188, artikel 192, stk. 1, artikel 194, stk. 2, artikel 195, stk. 2, og artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (»EHFAF«) bør oprettes for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027, så dens varighed tilpasses varigheden af den flerårige finansielle ramme (»FFR 2021-2027«) som fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁴⁾. Denne forordning bør fastsætte prioriteterne for EHFAF, dens budget og de særlige regler for ydelsen af EU-finansiering, der supplerer de generelle regler, som gælder for EHFAF i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ⁽⁵⁾. EHFAF bør have til formål at lede finansiering fra Unionens budget til at støtte den fælles fiskeripolitik (FFP), Unionens havpolitik og Unionens internationale forpligtelser inden for havforvaltning. Finansieringen er en vigtig katalysator for bæredygtigt fiskeri og bevarelsen af havets biologiske ressourcer, for fødevarerikkerhed gennem leveringen af fisk og skaldyr, for fremme af en bæredygtig blå økonomi og for sunde, sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 104.

⁽²⁾ EUT C 361 af 5.10.2018, s. 9.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (EUT C 116 af 31.3.2021, s. 81) og Rådets førstebehandlingsholdning af 14.6.2021 (EUT C 271 af 7.7.2021, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- (2) Som global aktør på havområdet og en af verdens største producenter af fisk og skaldyr har Unionen et stort ansvar for at beskytte og bevare havene og deres ressourcer og forvalte dem på bæredygtig vis. Bevarelse af havene er helt afgørende for en hurtigt voksende verdensbefolkning. Den er også af socioøkonomisk interesse for Unionen, eftersom en bæredygtig blå økonomi fremmer investeringer, beskæftigelse og vækst, fremmer forskning og innovation og bidrager til energisikkerhed gennem havenergi. Desuden er effektiv grænsekontrol og den globale bekæmpelse af maritim kriminalitet yderst vigtige for sikre have, hvorved der tages hånd om borgernes bekymringer vedrørende sikkerhed.
- (3) Forordning (EU) 2021/1060 blev vedtaget med henblik på at forbedre koordineringen og harmonisere gennemførelsen af støtten fra fonde under delt forvaltning («fondene») med det primære formål at forenkle politikgennemførelsen på sammenhængende vis. Nævnte forordning finder anvendelse på den del af EHFAF, der er under delt forvaltning. Fondene forfølger komplementære målsætninger og deler den samme forvaltningsmetode. Derfor fastsætter forordning (EU) 2021/1060 en række fælles generelle målsætninger og generelle principper, såsom partnerskabsprincippet og princippet om flerniveaustyring. Den indeholder også de fælles elementer for strategisk planlægning og programmering, herunder bestemmelser vedrørende den partnerskabsaftale, der skal indgås med hver medlemsstat, og fastsætter en fælles tilgang til fondenes præstationsorientering. Den fastsætter derfor grundforudsætninger, en præstationsgennemgang og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering. Endvidere fastsætter den fælles bestemmelser med hensyn til reglerne for støtteberettigelse, og der indføres særlige ordninger for finansielle instrumenter, anvendelsen af InvestEU, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ⁽⁶⁾, lokaludvikling styret af lokalsamfundet og finansiell forvaltning. Nogle forvaltnings- og kontrolordninger er også fælles for alle fondene. Komplementaritet mellem fondene, herunder EHFAF, og andre EU-programmer bør beskrives i partnerskabsaftalen, jf. forordning (EU) 2021/1060.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾ («finansforordningen») finder anvendelse på EHFAF. Finansforordningen fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for tilskud, priser, udbud, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter.
- (5) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og fastlægger navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, priser, indirekte forvaltning, finansielle instrumenter, budgetgarantier, finansiell bistand og godtgørelse af eksterne eksperter og fastsætter kontrol med finansielle aktørers ansvar. Regler, der er vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (6) Under direkte forvaltning bør EHFF udvikle synergier med andre relevante EU-fonde og -programmer. EHFF bør desuden muliggøre finansiering i form af finansielle instrumenter inden for blandingsoperationer, der gennemføres i henhold til forordning (EU) 2021/523.
- (7) Støtte under EHFAF bør have en klar europæisk merværdi, bl.a. ved at imødegå markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og bør ikke overlappe eller fortrænge privat finansiering eller fordreje konkurrencen på det indre marked.
- (8) Artikel 107, 108 og 109 i TEUF bør finde anvendelse på den støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder inden for fiskeri- og akvakultursektoren i henhold til denne forordning. I betragtning af denne sektors særlige karakteristika bør de pågældende artikler i TEUF dog ikke finde anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til denne forordning, og som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (9) Finansieringsformerne og gennemførelsesmetoderne i henhold til denne forordning bør vælges ud fra den mulighed, som de giver for at nå de specifikke mål med tiltagene og levere resultater, navnlig under hensyntagen til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for manglende overholdelse. Dette bør omfatte overvejelser vedrørende anvendelsen af faste beløb, faste takster og enhedsomkostninger, samt finansiering, der ikke er direkte knyttet til omkostningerne, som omhandlet i finansordningens artikel 125, stk. 1.
- (10) I henhold til FFR 2021-2027 skal Unionens budget fortsat støtte fiskeri- og havpolitikkerne. EHFAF-budgettet bør beløbe sig til 6 108 000 000 EUR i løbende priser. EHFAF-midlerne bør opdeles mellem delt forvaltning og direkte og indirekte forvaltning. Der bør tildeles 5 311 000 000 EUR til støtte under delt forvaltning og 797 000 000 EUR til støtte under direkte og indirekte forvaltning. Med henblik på at sikre stabilitet, navnlig når det drejer sig om at opfylde målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, bør fastsættelsen af de nationale tildelinger under delt forvaltning for programmeringsperioden 2021-2027 være baseret på andelene for perioden 2014-2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (*) (»EHFF«). Specifikke beløb bør forbeholdes regionerne i den yderste periferi, kontrol og håndhævelse og indsamling og behandling af data til fiskeriforvaltning og videnskabelige formål, mens beløb til visse investeringer i fiskerfartøjer og til endeligt og midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter bør begrænses.
- (11) Europas maritime sektor beskæftiger over 5 millioner mennesker, genererer næsten 750 000 000 000 EUR i omsætning og 218 000 000 000 EUR i bruttoværditilvækst om året og kan potentielt skabe langt flere arbejdspladser. Den globale maritime økonomis output vurderes til 1 300 000 000 000 EUR i dag, og dette vil kunne mere end fordobles inden 2030. Behovet for at nå CO₂-emissionsmål, øge ressourceeffektiviteten og mindske den blå økonomis miljøaftryk har været en væsentlig drivkraft bag innovation i andre sektorer, såsom skibsstyr, skibsbygning, havobservation, opmudring, beskyttelse af kystområder og havbaseret anlægsarbejde. Der er blevet investeret i den maritime økonomi ved hjælp af Unionens strukturfonde, navnlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF). Der vil kunne anvendes nye investeringsredskaber såsom InvestEU for at udnytte vækstpotentialet i den maritime sektor.
- (12) EHFAF bør baseres på fire prioriteter: at fremme bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer, at fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevarer sikkerheden i Unionen, at bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund samt at styrke den internationale havforvaltning og muliggøre sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have. Disse prioriteter bør forfølges gennem delt, direkte og indirekte forvaltning.
- (13) EHFAF bør være baseret på en enkel opbygning uden alt for præskriptive på forhånd fastlagte foranstaltninger og detaljerede regler for støtteberettigelse på EU-plan. I stedet bør der under hver prioritet beskrives brede specifikke målsætninger. Medlemsstaterne bør således udarbejde deres programmer, hvori de angiver de mest hensigtsmæssige midler til at virkeliggøre disse målsætninger. En række af de foranstaltninger, som medlemsstaterne angiver i programmerne, kan eventuelt støttes i henhold til de regler, der er fastsat i nærværende forordning og i forordning (EU) 2021/1060, forudsat at de er omfattet af de specifikke målsætninger, der er fastsat i nærværende forordning. Det er dog nødvendigt at opstille en liste over ikkestøtteberettigede operationer med henblik på at undgå skadelige virkninger på fiskeribevarelse. Desuden bør investeringer og godtgørelser til flåden være strengt betinget af, at de stemmer overens med den fælles fiskeripolitikks bevarelsesmålsætninger.
- (14) I De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling (»2030-dagsordenen«) er bevarelse og bæredygtig brug af havene fastsat som et af de 17 mål for bæredygtig udvikling (»SDG'er«), nemlig SDG 14 (»bevare havene og bruge havene og de marine ressourcer på bæredygtig vis for at fremme bæredygtig udvikling«). Unionen har forpligtet sig fuldt ud til dette mål og opfyldelsen af det. I den forbindelse har Unionen forpligtet sig til at fremme en bæredygtig blå økonomi, som er i overensstemmelse med maritim fysisk planlægning, bevarelsen af biologiske

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

ressourcer og opnåelsen af en god miljøtilstand som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF⁽⁹⁾ samt at forbyde visse former for fiskeristøtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning, at fjerne støtte, der bidrager til ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), og at afstå fra at genindføre en sådan støtte. Sidstnævnte udfald bør være resultatet af forhandlingerne i Verdenshandelsorganisationen (WTO) om fiskeristøtte. Desuden forpligtede Unionen sig under forhandlingerne i WTO på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 og på De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling i 2012 (Rio+20) til at fjerne støtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning.

- (15) Idet betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og forpligtelserne til De Forenede Nationers mål for bæredygtig udvikling, bør tiltagene i henhold til denne forordning bidrage til at nå et mål om, at 30 % af alle udgifter under FFR 2021-2027 anvendes til at integrere klimamål, og bør bidrage til ambitionen om, at 7,5 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 afsættes til biodiversitetsmål i 2024 og 10 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 til biodiversitetsmål i 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlap mellem klima- og biodiversitetsmålene.
- (16) EHFAF bør bidrage til at opnå Unionens miljømålsætninger og målsætninger vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Dette bidrag bør spores ved at anvende Unionens miljø- og klimamarkører, og der bør rapporteres regelmæssigt herom i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060.
- (17) I overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁽¹⁰⁾ bør Unionens finansielle bistand under EHFAF være betinget af, at reglerne i den fælles fiskeripolitik overholdes. Ansøgninger fra operatører, der har begået alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitikens regler, bør ikke være antagelige.
- (18) For at tage højde for de specifikke betingelser i den fælles fiskeripolitik som omhandlet i forordning (EU) nr. 1380/2013 og bidrage til, at den fælles fiskeripolitikens regler overholdes, bør der fastsættes supplerende bestemmelser til reglerne om afbrydelse, suspension og finansielle korrektioner, jf. forordning (EU) 2021/1060. Hvis en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i medfør af den fælles fiskeripolitik, eller hvis Kommissionen har dokumentation, der peger på sådan manglende opfyldelse, bør Kommissionen som en beskyttelsesforanstaltning have mulighed for at afbryde betalingsfrister. I tillæg til muligheden for at afbryde betalingsfristen og for at undgå en indlysende risiko for udbetaling af ikkestøtteberettigede udgifter bør Kommissionen have mulighed for at suspendere betalinger og pålægge finansielle korrektioner i tilfælde af en medlemsstats alvorlige manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik.
- (19) I løbet af de seneste år er der taget skridt med henblik på at genoprette fiskeribestande til sunde niveauer, gøre Unionens fiskeri mere rentabelt og bevare de marine økosystemer. Der er dog stadig væsentlige udfordringer, når det drejer sig om at opfylde den fælles fiskeripolitikens socioøkonomiske og miljømæssige målsætninger fuldt ud, navnlig målsætningerne om at genoprette og bevare populationer af befiskede bestande over de niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte (MSY), at eliminere uønskede fangster og at oprette områder til genopretning af fiskebestande. Opfyldelsen af disse mål kræver fortsat støtte efter 2020, navnlig i havområder med mere langsomme fremskridt.
- (20) EHFF bør bidrage til at opnå den fælles fiskeripolitikens miljømæssige, økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige målsætninger, jf. artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013, navnlig målsætningerne om at genoprette og bevare populationer af befiskede bestande over de niveauer, der kan give MSY, så vidt muligt undgå og reducere uønskede fangster og minimere fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem. Sådan støtte bør sikre, at fiskeriet er

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

miljømæssigt bæredygtigt på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013, med henblik på at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, bidrage til at sikre forsyningen af sunde fødevarer og bidrage til en rimelig levestandard for dem, der er afhængige af fiskeriet, under hensyntagen til det kystnære fiskeri og de socioøkonomiske aspekter. Støtten bør omfatte innovation og investeringer i skånsomme, selektive, klimaresistente og kulstoffattige fangstmetoder og -teknikker.

- (21) Fiskeriet er afgørende for leveforholdene og kulturarven i mange kystsamfund i Unionen, navnlig hvor kystfiskeri af mindre omfang spiller en vigtig rolle. Med en gennemsnitsalder på over 50 år i mange fiskersamfund er generationsskifte og diversificering af aktiviteterne stadig en udfordring. Navnlig unge fiskeres iværksættelse og udvikling af nye økonomiske aktiviteter i fiskerisektoren udgør en finansiel udfordring, der bør tages i betragtning i forbindelse med tildelingen og målretningen af midler i medfør af EHFAF. En sådan udvikling er afgørende for fiskerisektorens konkurrenceevne i Unionen. Støtte bør derfor stilles til rådighed for unge fiskeres opstart inden for fiskeriet, så de lettere kan etablere sig. Med henblik på at sikre, at de nye økonomiske aktiviteter, der modtager støtte i medfør af EHFAF, er levedygtige, bør støtten gøres betinget af, at der erhverves tilstrækkelig erfaring eller tilstrækkelige kvalifikationer. Hvis der ydes støtte til virksomhedsetablering til erhvervelse af et fiskerfartøj, bør den kun bidrage til erhvervelse af det første fiskerfartøj eller af en kontrollerende andel heraf.
- (22) Undgåelse af uønskede fangster er en af de væsentligste udfordringer i den fælles fiskeripolitik. Den retlige forpligtelse til at lande alle fangster har i den forbindelse medført markante og væsentlige ændringer for sektoren for så vidt angår fangstmetoder, sommetider med betydelige finansielle omkostninger. Det bør derfor være mulig for EHFAF at støtte innovation og investeringer, der bidrager til gennemførelsen af landingsforpligtelsen, samt udvikling og gennemførelse af bevarelsesforanstaltninger, der bidrager til selektivitet. Det bør være muligt at tillade en højere støtteintensitetsats for investeringer i selektive fiskeredskaber, forbedring af havneinfrastrukturer og afsætning af uønskede fangster end den, der anvendes på andre operationer. Det bør også være muligt at yde en maksimal støtteintensitetsats på 100 % til udformningen, udviklingen, overvågningen, evalueringen og forvaltningen af gennemskuelige systemer til udveksling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne (»kvoteudveksling«) med henblik på at mindske den såkaldte »choke species-effekt«, som landingsforpligtelsen forårsager.
- (23) Det bør være muligt for EHFAF at støtte innovation og investeringer ombord på EU-fiskerfartøjer. Støtten bør omfatte tiltag med henblik på at forbedre sundhed, sikkerhed og arbejdsvilkår, energieffektivitet og fangsternes kvalitet. Den bør ikke omfatte erhvervelsen af udstyr, der øger et fiskerfartøjs evne til at spore fisk. En sådan støtte bør heller ikke føre til en forøgelse af et enkelt fartøjs fiskerikapacitet, medmindre den er en direkte følge af en forøgelse af et fiskerfartøjs bruttotonnage, som er nødvendig for at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene eller energieffektiviteten. I sådanne tilfælde bør forøgelsen af det enkelte fartøjs fiskerikapacitet godtgøres ved forudgående udtagning af mindst samme fiskerikapacitetsmængde uden offentlig støtte fra samme flådesegment eller fra et flådesegment, hvor fiskerikapaciteten ikke modsvarer de tilgængelige fiskerimuligheder, for ikke at føre til en forøgelse af fiskerikapaciteten på flådeniveau. Desuden bør der ikke ydes støtte for blot at opfylde krav, der er obligatoriske i henhold til EU-retten, med undtagelse af krav, som en medlemsstat har pålagt for at gennemføre fakultative bestemmelser i henhold til Rådets direktiv (EU) 2017/159⁽¹⁾, og for så vidt angår indkøb, installation og forvaltning af visse former for udstyr til kontrolformål. Under en opbygning uden præsriptive foranstaltninger bør det være op til medlemsstaterne at fastsætte de præcise regler for støtteberettigelse for sådanne investeringer. For så vidt angår sundhed, sikkerhed og arbejdsvilkår om bord på fiskerfartøjer bør en højere støtteintensitetsats end den, der anvendes på andre operationer, være tilladt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/159 af 19. december 2016 om iværksættelse af den aftale vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, der er indgået den 21. maj 2012 af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i Den Europæiske Union (Europêche) (EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12).

- (24) Det er nødvendigt at fastsætte specifikke regler for støtteberettigelse for visse andre investeringer, der støttes af EHFAF i fiskerflåden, for at undgå, at disse investeringer bidrager til overkapacitet eller overfiskning. Navnlig bør støtte til en ung fiskers første erhvervelse af et brugt fartøj og til udskiftning eller modernisering af et fiskerfartøjs motor også være underlagt betingelser, herunder at fartøjet tilhører et flådesegment, der modsvarer de fiskerimuligheder, der er tilgængelige for det pågældende segment, og at den nye eller moderniserede maskine ikke har større effekt i kilowatt (kW) end den motor, der udskiftes.
- (25) Investering i menneskelig kapital spiller en afgørende rolle for fiskerisektorens, akvakultursektorens og den maritime sektors konkurrenceevne og økonomiske præstation. Det bør derfor være muligt for EHFAF at støtte rådgivningstjenester, samarbejde mellem videnskabsfolk og fiskere, erhvervsuddannelse, livslang læring samt fremme af social dialog og formidling af viden.
- (26) Fiskerikontrol er yderst vigtig for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. Derfor bør EHFAF under delt forvaltning støtte udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹²⁾. Visse forpligtelser fastsat i nævnte forordning berettiger specifik støtte fra EHFAF, nemlig de obligatoriske fartøjssporingsystemer og elektroniske indberetningssystemer, obligatoriske elektroniske fjernovervågningssystemer og den obligatoriske kontinuerlige måling og registrering af fremdrivningsmaskineffekt. Desuden kan medlemsstaternes investeringer i kontroludstyr også benyttes i forbindelse med maritim overvågning og samarbejde om kystvagtfunktioner.
- (27) Den fælles fiskeripolitik succes afhænger af tilgængeligheden af videnskabelig rådgivning om fiskeriforvaltning og således af tilgængeligheden af fiskeridata. I lyset af udfordringerne og omkostninger ved at opnå pålidelige og fuldstændige data er det nødvendigt at støtte medlemsstaternes tiltag til at indsamle og bearbejde data, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 ⁽¹³⁾, og at bidrage til den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning. Denne støtte bør muliggøre synergier med indsamling og bearbejdning af andre typer havdata.
- (28) EHFAF bør støtte en effektiv vidensbaseret gennemførelse og forvaltning af den fælles fiskeripolitik under direkte og indirekte forvaltning gennem levering af videnskabelig rådgivning, regionalt samarbejde om bevarelse, udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning, de rådgivende råds virkemåde og frivillige bidrag til internationale organisationer.
- (29) For at styrke økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige fiskeriaktiviteter bør EHFAF kunne støtte dels operationer til forvaltning af fiskeriet og fiskerflåderne i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i og bilag II til forordning (EU) nr. 1380/2013, dels medlemsstaternes bestræbelser på at optimere tildelingen af deres disponible fiskerikapacitet under hensyntagen til deres flådes behov og uden at øge deres samlede fiskerikapacitet.
- (30) I betragtning af udfordringerne med at opfylde den fælles fiskeripolitik bevarelsesmålsætninger forbliver støtte til tilpasning af flåden sommetider nødvendig for visse flådesegmenter og havområder. En sådan støtte bør være nøje målrettet til bedre flådeforvaltning og til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer og tage sigte på at skabe en balance mellem fiskerikapaciteten og de tilgængelige fiskerimuligheder. EHFAF bør derfor kunne støtte endeligt ophør med fiskeri i flådesegmenter, hvor fiskerikapaciteten ikke modsvarer de tilgængelige fiskerimuligheder. Sådan støtte bør være et redskab i handlingsplanerne til justering af de flådesegmenter, hvor der er

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1).

konstateret strukturel overkapacitet, jf. artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og bør gennemføres, enten ved at fiskerfartøjet hugges op, eller ved at det oplægges og ombygges til andre aktiviteter. Hvis ombygningen fører til øget pres på det marine økosystem fra rekreativt fiskeri, bør støtten kun ydes, hvis den er i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik og med målsætningerne i de relevante flerårige planer.

- (31) For at bidrage til den fælles fiskeripolitikks bevarelsesmålsætninger eller for at afbøde visse ekstraordinære omstændigheder bør EHFAF have mulighed for at støtte godtgørelse for midlertidigt ophør med fiskeri, som skyldes gennemførelsen af visse bevarelsesforanstaltninger, gennemførelsen af hasteforanstaltninger, en force majeure-betinget afbrydelse i anvendelsen af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri, en naturkatastrofe, en miljøhændelse eller en sundhedskrise. Støtte i tilfælde af midlertidigt ophør, der skyldes bevarelsesforanstaltninger, bør kun ydes, hvis der på grundlag af videnskabelig rådgivning er behov for en reduktion af fiskeriindsatsen for at opfylde de målsætninger, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, og artikel 2, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (32) I betragtning af at fiskere er udsat for stadig større økonomiske og miljømæssige risici, bl.a. på grund af klimaændringer og prisvolatilitet, bør EHFAF have mulighed for at støtte tiltag, der styrker fiskerisektorens modstandsdygtighed, herunder gennem gensidige fonde, forsikringsinstrumenter eller andre kollektive ordninger, der øger sektorens kapacitet til at styre risici og reagere på negative hændelser.
- (33) Kystfiskeri af mindre omfang udføres med havfiskerfartøjer og fiskerfartøjer til ferskvandsfiskeri med en længde overalt på under 12 meter, som ikke anvender trukne redskaber, og af fiskere til fods, herunder skaldyrssamlere. Denne sektor udgør næsten 75 % af alle fiskerfartøjer registreret i Unionen og næsten halvdelen af al beskæftigelse i fiskerisektoren. Erhvervsdrivende inden for kystfiskeri af mindre omfang er særlig afhængige af sunde fiskebestande til deres primære indtægtskilde. Med henblik på at tilskynde til en bæredygtig fiskeripraksis bør EHFAF derfor give disse operatører præferencebehandling gennem en maksimal støtteintensitetsats på 100 %, undtagen for operationer i forbindelse med første erhvervelse af et fiskerfartøj, udskiftning eller modernisering af en motor og operationer, der forøger et fiskerfartøjs bruttotonnage med henblik på at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene eller energieffektiviteten. Medlemsstaterne bør desuden i deres program tage hensyn til de specifikke behov i kystfiskeri af mindre omfang og beskrive de typer tiltag, der overvejes med henblik på udvikling af kystfiskeri af mindre omfang.
- (34) Den maksimale EHFAF-medfinansieringssats pr. specifik målsætning bør være 70 % af de støtteberettigede offentlige udgifter med undtagelse af godtgørelse af meromkostninger i regionerne i den yderste periferi, hvor den bør være 100 %.
- (35) Den maksimale støtteintensitetsats bør være 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter med mulighed for i visse tilfælde at fastsætte undtagelsessatser.
- (36) Regionerne i den yderste periferi står over for specifikke udfordringer, som er knyttet til deres fjerne beliggenhed og deres topografiske og klimatiske forhold, jf. artikel 349 i TEUF, og har også specifikke aktiver, hvormed der kan udvikles en bæredygtig blå økonomi. Derfor bør en handlingsplan for udviklingen af bæredygtige sektorer inden for den blå økonomi, herunder bæredygtigt fiskeri og bæredygtig akvakultur for hver region i den yderste periferi, tilknyttes den pågældende medlemsstats program, og en finansiell tildeling bør være øremærket til at støtte gennemførelsen af disse handlingsplaner. EHFAF bør også have mulighed for at støtte godtgørelsen af de meromkostninger, som operatører fra regionerne i den yderste periferi skal afholde som følge af disse regioners beliggenhed eller karakter af øsamfund. Denne støtte bør begrænses til en procentdel af denne samlede finansielle tildeling. Desuden bør der i regionerne i den yderste periferi anvendes en højere støtteintensitetsats, end der anvendes på andre operationer. Det bør være muligt for medlemsstaterne at bevilge yderligere finansiering til gennemførelse af denne støtte. Som statsstøtte bør sådan finansiering meddeles Kommissionen, som kan godkende den i henhold til denne forordning som en del af denne støtte.

- (37) Under delt forvaltning bør EHFAF have mulighed for at støtte beskyttelse og genopretning af akvatisk biodiversitet og akvatiske økosystemer, herunder i ferskvand. Til det formål bør støtte fra EHFAF være tilgængelig til bl.a. at godtgøre fiskere, som passivt opsamler tabte fiskeredskaber og havaffald fra havet, herunder sargassotang, og til investeringer i havne, så der kan stilles tilstrækkelige modtagefaciliteter til rådighed til tabte fiskeredskaber og havaffald opsamlet fra havet. Støtte bør også være tilgængelig for tiltag, som har til formål at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet, jf. direktiv 2008/56/EF, for gennemførelsen af geografiske beskyttelsesforanstaltninger, der er oprettet i henhold til nævnte direktiv, for forvaltning, genopretning og overvågning af Natura 2000-områder, i overensstemmelse med de prioriterede aktionsplaner, der er fastlagt i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/43/EØF⁽¹⁴⁾ for beskyttelse af arter, navnlig i henhold til direktiv 92/43/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF⁽¹⁵⁾, samt for genopretning af ferskvand i overensstemmelse med det indsatsprogram, der er udarbejdet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁽¹⁶⁾. Under direkte forvaltning bør EHFAF støtte fremme af rene og sunde have og gennemførelsen af EU-strategien for plast i en cirkulær økonomi, som er beskrevet i Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 med, i overensstemmelse med målsætningen om at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet.
- (38) Fiskeri og akvakultur bidrager til fødevarer sikkerhed og ernæring. Det anslås imidlertid, at Unionen i øjeblikket importerer over 60 % af sine forsyninger af fiskevarer og derfor er stærkt afhængig af tredjelande. En vigtig udfordring består i at fremme forbruget af fiskeprotein, der er produceret i Unionen, lever op til høje kvalitetsstandarder og er tilgængelig for forbrugerne til overkommelige priser.
- (39) Det bør være muligt for EHFAF at støtte fremme af og en bæredygtig udvikling af akvakultur, herunder ferskvandsakvakultur, til opdræt og dyrkning af henholdsvis vandlevende dyr og vandlevende planter til produktion af fødevarer og andre råvarer. Der findes fortsat komplekse administrative procedurer i nogle medlemsstater, såsom vanskelig adgang til plads og byrdefulde licensudstedelsesprocedurer, som gør det vanskeligt for sektoren at forbedre de opdrættede og dyrkede produkters image og konkurrenceevne. Støtte fra EHFAF bør være i overensstemmelse med de flerårige nationale strategiplaner for akvakultur, der er udviklet på grundlag af forordning (EU) nr. 1380/2013. Navnlig bør støtte til miljømæssig bæredygtighed, produktive investeringer, innovation, tilegnelse af erhvervs-mæssige færdigheder, forbedring af arbejdsvilkårene og kompensationsforanstaltninger, som leverer vigtige land- og naturforvaltningstjenester, være støtteberettiget. Tiltag inden for folkesundheden, akvakulturforsikringsordninger og tiltag inden for dyresundheden og -velfærden bør også være støtteberettigede.
- (40) Fødevarer sikkerheden afhænger af effektive og velorganiserede markeder, som øger gennemsigtigheden, stabiliteten, kvaliteten og mangfoldigheden i forsyningskæden og giver bedre forbrugerinformation. Til det formål bør EHFAF have mulighed for at støtte afsætningen af fiskevarer og akvakulturprodukter i overensstemmelse med målsætningerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013⁽¹⁷⁾. Navnlig bør støtte være tilgængelig for oprettelsen af producentorganisationer, gennemførelsen af produktions- og afsætningsplaner, fremme af nye afsætningsmuligheder og udvikling og formidling af markedsoplysninger.
- (41) Forarbejdningsindustrien spiller en rolle med hensyn til tilgængeligheden og kvaliteten af fiskevarer og akvakulturprodukter. EHFAF bør have mulighed for at støtte målrettede investeringer i denne industri, forudsat at de bidrager til at opfylde målsætningerne for den fælles markedsordning. For andre virksomheder end små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør sådan støtte kun ydes gennem finansielle instrumenter og gennem InvestEU og ikke via tilskud.

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

- (42) EHFAF bør have mulighed for at støtte godtgørelse til operatører i fiskeri- og akvakultursektoren i tilfælde af ekstraordinære hændelser, der forårsager en væsentlig markedsforstyrrelse.
- (43) Jobskabelse i kystregioner afhænger af lokalt styret udvikling af en bæredygtig blå økonomi, som genopliver disse regioners sociale struktur. Havindustrier og -tjenester vil sandsynligvis gennemgå en kraftigere vækst end den globale økonomi og yde et væsentligt bidrag til beskæftigelse og vækst senest i 2030. Hvis væksten i den blå økonomi skal være bæredygtig, kræver det innovation og investeringer i nye maritime forretningsområder og i bioøkonomien, herunder modeller for bæredygtig turisme, havbaseret vedvarende energi, innovativ avanceret skibsbygning og nye havnetjenester, som kan skabe arbejdspladser og samtidig fremme lokal udvikling. Mens offentlige investeringer i den bæredygtige blå økonomi bør integreres i hele Unionens budget, bør støtten fra EHFAF specifikt have fokus på grundforudsætningerne for at udvikle en bæredygtig blå økonomi og på at fjerne flaskehalse, så det bliver lettere at foretage investeringer og udvikle nye markeder, teknologier eller tjenester. Støtte til udviklingen af en bæredygtig blå økonomi bør ydes via delt, direkte og indirekte forvaltning.
- (44) Udviklingen af en bæredygtig blå økonomi afhænger i vid udstrækning af partnerskaber mellem lokale interessenter, som bidrager til vitaliteten i samfund ved kysterne og inde i landet og deres økonomier. EHFAF bør levere værktøjerne til at fremme sådanne partnerskaber. Med henblik herpå bør støtte gennem lokaludvikling styret af lokalsamfundet være tilgængelig under delt forvaltning. Denne tilgang bør fremme økonomisk diversificering i en lokal sammenhæng gennem udviklingen af kyst- og ferskvandsfiskeri, akvakultur og en bæredygtig blå økonomi. Strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør sikre, at lokalsamfundene i fiskeri- og akvakulturområder i højere grad udnytter og drager fordel af mulighederne i den bæredygtige blå økonomi ved at udnytte og styrke de miljømæssige, kulturelle, sociale og menneskelige ressourcer. Hvert lokale partnerskab bør derfor afspejle sin strategis primære fokus ved at sikre en afbalanceret inddragelse og repræsentation af alle relevante interessenter fra den lokale bæredygtige blå økonomi.
- (45) Under delt forvaltning bør EHFAF have mulighed for at støtte styrkelsen af en bæredygtig forvaltning af havene gennem indsamling, forvaltning og anvendelse af data til forbedring af kendskabet til havmiljøets tilstand. Støtten bør tage sigte på at opfylde kravene i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF med henblik på at støtte maritim fysisk planlægning og øge datakvaliteten og udvekslingen gennem det europæiske havobservations- og havdatanetværk.
- (46) Under direkte og indirekte forvaltning bør støtte fra EHFAF fokusere på grundforudsætningerne for en bæredygtig blå økonomi gennem fremme af en integreret styring og forvaltning af havpolitikken, styrkelse af overførslen og udbredelsen af forskning, innovation og teknologi inden for den bæredygtige blå økonomi, forbedring af maritime færdigheder, havkundskab og udveksling af socioøkonomiske data om den bæredygtige blå økonomi, fremme af en bæredygtig, kulstoffattig og klimaresistent blå økonomi og udvikling af projektplanlægning og innovative finansieringsinstrumenter. I forbindelse med ovennævnte områder bør der tages behørigt hensyn til den specifikke situation, som regionerne i den yderste periferi befinder sig i.
- (47) 60 % af havene ligger uden for grænserne for national jurisdiktion. Dette indebærer et fælles internationalt ansvar. De fleste af de problemer, som vedrører havene, såsom overudnyttelse, klimaændringer, forurening, forurening og nedgang i biodiversiteten, er af grænseoverskridende karakter og de kræver derfor en fælles reaktion. Under De Forenede Nationers havretskonvention, som Unionen er part i i medfør af Rådets afgørelse 98/392/EF⁽¹⁸⁾, er der etableret en lang række jurisdiktionsrettigheder, institutioner og konkrete rammer til at regulere og forvalte menneskelig aktivitet på havene. I de seneste år er der opstået global konsensus om, at havmiljøet og menneskelige aktiviteter på havene bør forvaltes mere effektivt med henblik på at tage hånd om det stigende pres på havene.

⁽¹⁸⁾ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af de Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

- (48) Som global aktør er Unionen stærkt engageret i at fremme international havforvaltning, i overensstemmelse med den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 10. november 2016 med titlen »International havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid«. Unionens politik for havforvaltning omfatter havene på en integreret måde. International havforvaltning er ikke blot afgørende for at nå målene for »2030-dagsordenen«, særlig SDG 14, men også for at garantere sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have til gavn for fremtidige generationer. Unionen er nødt til at opfylde disse internationale forpligtelser og være en drivkraft for en bedre international havforvaltning på bilateralt, regionalt og multilateralt plan, herunder for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, forbedre rammen for international havforvaltning, mindske presset på havene, skabe betingelser for en bæredygtig blå økonomi og styrke international havforskning og -data.
- (49) Tiltag, der fremmer international havforvaltning under EHFAF, har til formål at forbedre den overordnede ramme for internationale og regionale processer, aftaler, ordninger, regler og institutioner, der skal regulere og forvalte menneskelige aktiviteter på havene. EHFAF bør støtte internationale ordninger, som Unionen har indgået på områder, der ikke er omfattet af de partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, som er indgået med diverse tredjelande, samt Unionens obligatoriske medlemsbidrag til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er). Partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer vil fortsat blive finansieret under forskellige områder af Unionens budget.
- (50) Hvad angår sikkerhed og forsvar, er forbedret grænsebeskyttelse og maritim sikkerhed afgørende. I henhold til EU-strategien for maritim sikkerhed, som blev vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union den 24. juni 2014, og handlingsplanen, som blev vedtaget den 16. december 2014, er udveksling af oplysninger og samarbejdet om grænse- og kystbevogtning mellem EU-Fiskerikontrolagenturet, Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning centralt for at opfylde disse målsætninger. EHFAF bør derfor støtte maritim overvågning og kystvagtsamarbejde under både delt og direkte forvaltning, herunder ved at indkøbe udstyr, der kan anvendes til flere formål i forbindelse med operationer til søs. EHFAF bør også gøre det muligt for de relevante agenturer at gennemføre støtte inden for maritim overvågning og sikkerhed gennem indirekte forvaltning.
- (51) Under delt forvaltning bør hver medlemsstat udarbejde ét enkelt program, som skal godkendes af Kommissionen. Kommissionen bør vurdere udkastene til programmer ved at tage hensyn til deres bidrags maksimering af EHFAF's prioriteter og af målene om modstandsdygtighed, grøn omstilling og digital omstilling. Ved vurderingen af udkastene til programmer bør Kommissionen også tage hensyn til deres bidrag til udviklingen af bæredygtigt kystfiskeri af mindre omfang, til miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed, til imødekommelsen af miljømæssige og socioøkonomiske udfordringer i den fælles fiskeripolitik, til den bæredygtige blå økonomis socioøkonomiske præstation, til bevarelse og genopretning af marine økosystemer, til reduktion af mængden af havaffald og til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.
- (52) Inden for rammerne af regionalisering og for at tilskynde medlemsstaterne til en strategisk tilgang under udarbejdelsen af programmer bør Kommissionen vurdere udkastene til programmer ved, hvor det er relevant, at tage hensyn til den regionale analyse af havområder, der er udviklet af Kommissionen, og som angiver de fælles styrker og svagheder med hensyn til opnåelsen af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik. Analysen bør være retningsgivende for både medlemsstaterne og Kommissionen ved forhandlinger om hvert enkelt program, under hensyntagen til regionale udfordringer og behov.
- (53) EHFAF's præstation i medlemsstaterne bør vurderes på grundlag af indikatorer. Medlemsstaterne bør rapportere om fremskridtene hen mod fastsatte delmål og mål i henhold til forordning (EU) 2021/1060. Til det formål bør der oprettes en overvågnings- og evalueringsramme.

- (54) Med henblik på at tilvejebringe oplysninger om EHFAF's støtte til miljø- og klimamålsætningerne i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060 bør der fastlægges en metode baseret på interventionstyper. Denne metode bør bestå i at tildele en specifik vægtning til støtten på et niveau, der afspejler, i hvilket omfang en sådan støtte yder et bidrag til miljømålsætningerne og til klimamålsætningerne.
- (55) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁹⁾ bør EHFAF evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af EHFAF's virkninger i praksis.
- (56) Kommissionen bør gennemføre informations- og kommunikationstiltag vedrørende EHFAF og dets tiltag og resultater. De finansielle midler, der er tildelt EHFAF, bør også bidrage til den institutionelle formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter har forbindelse til EHFAF's prioriteter.
- (57) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽²⁰⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽²¹⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²²⁾ og (EU) 2017/1939 ⁽²³⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽²⁴⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder. Medlemsstaterne bør forebygge, opdage og effektivt behandle enhver uregelmæssighed, herunder svig begået af støttemodtagere. Medlemsstaterne bør indberette enhver opdaget uregelmæssighed, herunder svig, og ethvert opfølgende tiltag, som de har truffet i forhold til sådanne uregelmæssigheder og i forhold til eventuelle OLAF-undersøgelser, til Kommissionen.
- (58) Med henblik på at øge gennemsigtigheden med hensyn til anvendelsen af EU-midler og den sunde finansielle forvaltning heraf, navnlig styrket offentlig kontrol med de penge, der bruges, bør visse oplysninger om de operationer, der finansieres under EHFAF, offentliggøres på medlemsstatens websted i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060. Når en medlemsstat offentliggør oplysninger om operationer, der finansieres under EHFAF, skal de regler om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²⁵⁾, overholdes.

⁽¹⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽²²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²³⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (59) Med henblik på at supplere visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår fastlæggelsen af tærsklen for og perioden for den uantagelighed, der gælder i forbindelse med kriterierne for ansøgningernes antagelighed, for så vidt angår metoderne til inddrivelse af støtte ydet i tilfælde af alvorlige overtrædelser, for så vidt angår start- eller slutdatoen for uantagelighedsperioden og betingelserne for en nedsat uantagelighedsperiode, og for så vidt angår definitionen af kriterier for beregningen af meromkostningerne som følge af de særlige ulemper i regionerne i den yderste periferi. Med henblik på at ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter også delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, så der kan indsættes supplerende centrale præstationsindikatorer. For at lette overgangen fra det system, der blev indført ved forordning (EU) nr. 508/2014, til det system, som fastsættes i nærværende forordning, bør beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF også delegeres til Kommissionen for at supplere nærværende forordning ved at fastsætte overgangsbestemmelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (60) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår arbejdsprogrammer, identifikation af energieffektive teknologier og fastlæggelse af de metodemæssige elementer til måling af CO₂-emissionsreduktioner fra fiskerfartøjers motorer, forekomst af en ekstraordinær hændelse, definition af tilfælde af manglende overholdelse fra medlemsstaternes side, der kan udløse en afbrydelse af betalingsfristen, suspension af betalinger som følge af en medlemsstats alvorlige manglende overholdelse, finansielle korrektioner og identifikation af relevante gennemførelsesdata på operationsniveau samt præsentation heraf. Med undtagelse af arbejdsprogrammerne, herunder teknisk bistand, og forekomst af en ekstraordinær hændelse bør disse beføjelser udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁶⁾.
- (61) I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, bør det være muligt at yde tilskud til et allerede påbegyndt tiltag, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte tiltaget inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. Dog er omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå enhver afbrydelse af EU-støtte, der kan være til skade for Unionens interesser, bør det være muligt i finansieringsafgørelsen at fastsætte, i en begrænset periode ved begyndelsen af FFR 2021-2027 og kun i behørigt begrundede tilfælde, at aktiviteter og omkostninger er støtteberettigede fra begyndelsen af regnskabsåret 2021, selv om de blev gennemført og påløb, inden ansøgningen om tilskud blev indgivet. Af samme årsager og på samme betingelser er det nødvendigt at fravige finansforordningens artikel 193, stk. 4, for så vidt angår driftstilskud.
- (62) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (63) For at sikre kontinuitet i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og muliggøre gennemførelse fra begyndelsen af FFR 2021-2027 er det nødvendigt at fastsætte, at denne forordning finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, for så vidt angår støtten under direkte og indirekte forvaltning, fra den 1. januar 2021. Denne forordning bør således træde i kraft hurtigst muligt dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENEREL RAMME

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (»EHFAF«) for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027. EHFAF's varighed er tilpasset varigheden af FFR 2021-2027. Forordningen fastsætter prioriteter for EHFAF, dens budget og særlige regler for ydelsen af EU-finansiering, der supplerer de generelle regler, som gælder for EHFAF i henhold til forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning, og uden at det berører denne artikels stk. 2, finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 5 i forordning (EU) nr. 1379/2013, artikel 4 i forordning (EF) nr. 1224/2009, artikel 2 i forordning (EU) 2021/523 og artikel 2 i forordning (EU) 2021/1060 anvendelse.
2. I denne forordning forstås ved:
 - 1) »fælles ramme for informationsudveksling« eller »CISE«: et netværk af systemer, der er udviklet til at støtte udveksling af oplysninger mellem myndigheder, der er involveret i maritim overvågning på tværs af sektorer og grænser, for at forbedre deres kendskab til aktiviteter på havet
 - 2) »kystvagt«: nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, som omfatter maritim sikkerhed, maritime toldaktiviteter, forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel og smugling, forbundet maritim retshåndhævelse, maritim grænsekontrol, maritim overvågning, beskyttelse af havmiljøet, eftersøgning og redning, ulykkes- og katastrofeberedskab, fiskerikontrol, inspektion og andre aktiviteter i forbindelse med disse funktioner
 - 3) »det europæiske havobservations- og havdatanetværk« eller »EMODnet«: et partnerskab, der indsamler havdata og metadata med henblik på at gøre disse fragmenterede ressourcer mere tilgængelige og anvendelige for offentlige og private brugere ved at tilbyde kvalitetssikrede, interoperable og harmoniserede havdata
 - 4) »undersøgende fiskeri«: enhver fiskeriaktivitet udført i erhvervsomt område i et givet område med henblik på at vurdere, om regelmæssig og varig udnyttelse af fiskeressourcerne i dette område vil være rentabel og biologisk bæredygtig for bestande, der ikke har været genstand for erhvervsfiskeri

- 5) »fisker«: enhver fysisk person, der driver erhvervsfiskeri som anerkendt af den pågældende medlemsstat
- 6) »indlandsfiskeri«: erhvervsfiskeri i ferskvand udført med fartøjer eller andre anordninger, herunder dem, der anvendes i forbindelse med isfiskeri
- 7) »international havforvaltning«: et EU-initiativ til forbedring af den overordnede ramme, der omfatter internationale og regionale processer, aftaler, ordninger, regler og institutioner gennem en sammenhængende tværsektoriel og regelbaseret tilgang, for at sikre, at havene er sunde, sikre, rene og bæredygtigt forvaltede
- 8) »landingssted«: et andet sted end en søhavn som defineret i artikel 2, nr. 16), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 ⁽²⁷⁾, som er officielt anerkendt af en medlemsstat, hvis anvendelse ikke er begrænset til dets ejer, og som primært fartøjer til kystfiskeri af mindre omfang anvender til landinger
- 9) »havpolitik«: Unionens politik med det formål at fremme en integreret og sammenhængende beslutningstagning med henblik på at maksimere bæredygtig udvikling, økonomisk vækst og social samhørighed i Unionen, navnlig i kyst- og ømråder og i regioner i den yderste periferi samt i sektorer inden for den bæredygtige blå økonomi, gennem sammenhængende havrelaterede politikker og relevant internationalt samarbejde
- 10) »maritim sikkerhed og overvågning«: aktiviteter, der udføres med henblik på at forstå, om muligt at forebygge og på udførlig vis at forvalte alle de hændelser og tiltag med relation til det maritime område, der ville få indflydelse på maritim sikkerhed, retshåndhævelse, forsvar, grænsekontrol, beskyttelse af havmiljøet, fiskerikontrol, handel og Unionens økonomiske interesser
- 11) »maritim fysisk planlægning«: en proces, hvorved de relevante medlemsstaters myndigheder analyserer og organiserer menneskelige aktiviteter i havområder for at nå økologiske, økonomiske og sociale målsætninger
- 12) »offentligt organ«: statslige, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller af et eller flere af sådanne offentligretlige organer
- 13) »havområdestrategi«: en integreret ramme for at håndtere fælles marine og maritime udfordringer, som medlemsstater og eventuelt tredjelande står over for i et specifikt havområde eller et eller flere underhavområder, samt for at fremme samarbejde og koordinering med henblik på at opnå økonomisk, social og territorial samhørighed. Den udvikles af Kommissionen i samarbejde med de berørte medlemsstater og tredjelande, deres regioner og andre interessenter, alt efter hvad der er relevant
- 14) »kystfiskeri af mindre omfang«: fiskeri, der udøves af:
 - a) havfiskerfartøjer og fiskerfartøjer til ferskvandsfiskeri med en længde overalt på under 12 meter, som ikke anvender trukne redskaber som defineret i artikel 2, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽²⁸⁾, eller
 - b) fiskere til fods, herunder skaldyrssamlere
- 15) »bæredygtig blå økonomi«: alle sektorielle og tværsektorielle økonomiske aktiviteter i det indre marked, der har med have, kyster og ferskvand at gøre, herunder øregioner og regionerne i Unionens yderste periferi og indlandsstater, herunder nye sektorer og ikkemarkedsmæssige varer og tjenester, med henblik på at sikre langsigtet miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed og som er i overensstemmelse med SDG'erne, navnlig SDG 14, og med Unionens miljølovgivning.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 af 15. februar 2017 om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne (EUT L 57 af 3.3.2017, s. 1).

⁽²⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

*Artikel 3***Prioriteter**

EHFAP bidrager til gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og Unionens havpolitik. Den har følgende prioriteter:

- 1) fremme af bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer
- 2) fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevarer sikkerheden i Unionen
- 3) muliggørelse af en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte til udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund
- 4) styrkelse af den internationale havforvaltning og muliggørelse af sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have.

Støtte under EHFAP skal bidrage til opnåelsen af Unionens miljømålsætninger og målsætninger vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Dette bidrag spores i overensstemmelse med metoden i bilag IV.

*KAPITEL II***Finansiel ramme***Artikel 4***Budget**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af EHFAP for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 6 108 000 000 EUR i løbende priser.
2. Den del af finansieringsrammen, der er afsat til EHFAP under nærværende forordnings afsnit II, gennemføres under delt forvaltning i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060 og finansforordningens artikel 63.
3. Den del af finansieringsrammen, der er afsat til EHFAP under nærværende forordnings afsnit III, gennemføres enten direkte af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra a), eller ved indirekte forvaltning i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 62, stk. 1, litra c).

*Artikel 5***Budgetmidler under delt forvaltning**

1. Den del af finansieringsrammen, der er under delt forvaltning som angivet i afsnit II, udgør 5 311 000 000 EUR i løbende priser i overensstemmelse med den årlige fordeling, der er fastsat i bilag V.
2. For operationer, der gennemføres i regionerne i den yderste periferi, skal hver berørt medlemsstat mindst tildele følgende beløb inden for rammerne af dens finansielle støtte fra Unionen som fastsat i bilag V:
 - a) 102 000 000 EUR for Azorerne og Madeira
 - b) 82 000 000 EUR for De Kanariske Øer
 - c) 131 000 000 EUR for Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin.
3. Den godtgørelse, der er omhandlet i artikel 24, må ikke overstige 60 % af hver af de tildelinger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra a), b) og c), eller 70 % under omstændigheder, der er begrundet i hver handlingsplan for regionerne i den yderste periferi.

4. Mindst 15 % af den finansielle støtte fra Unionen, der er tildelt pr. medlemsstat, tildeles i det program, der udarbejdes og forelægges i henhold til artikel 21, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2021/1060, til den specifikke målsætning, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 14, stk. 1, litra d). Medlemsstater, der ikke har adgang til EU-farvande, kan anvende en lavere procentsats med hensyn til omfanget af deres kontrol- og dataindsamlingsopgaver.

5. Den finansielle EU-støtte fra EHFAF, der er tildelt pr. medlemsstat til det samlede beløb af den støtte, som er omhandlet i artikel 17- 21, må ikke overstige den højeste af følgende tærskler:

- a) 6 000 000 EUR, eller
- b) 15 % af den finansielle støtte fra Unionen, der er tildelt pr. medlemsstat.

6. I overensstemmelse med artikel 36 og 37 i forordning (EU) 2021/1060 kan EHFAF på en medlemsstats initiativ støtte, at der ydes teknisk bistand til en effektiv forvaltning og anvendelse af EHFAF.

Artikel 6

Finansiel fordeling til delt forvaltning

De midler, der er til rådighed til forpligtelser for medlemsstaterne som omhandlet i artikel 5, stk. 1, for perioden 2021-2027, er fastsat i bilag V.

Artikel 7

Budgetmidler under direkte og indirekte forvaltning

1. Den del af finansieringsrammen, der er under direkte og indirekte forvaltning som angivet i afsnit III, udgør 797 000 000 EUR i løbende priser.

2. Det beløb, der er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med gennemførelsen af EHFAF, eksempelvis forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder informationsteknologisystemer i virksomheder.

EHFAF kan navnlig på Kommissionens initiativ og inden for et loft på 1,5 % af den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, støtte:

- a) teknisk bistand til gennemførelse af denne forordning som omhandlet i artikel 35 i forordning (EU) 2021/1060
- b) forberedelse, overvågning og evaluering af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og Unionens deltagelse i RFFO'er
- c) oprettelse af et netværk på EU-plan af lokale aktionsgrupper.

3. EHFAF støtter omkostningerne ved informations- og kommunikationsaktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.

KAPITEL III

Programmering

Artikel 8

Programmering for støtte under delt forvaltning

1. I overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) 2021/1060 udarbejder hver medlemsstat et enkelt program til gennemførelse af de prioriteter, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 3 («programmet»).

Ved udarbejdelsen af programmet og, hvis det er relevant, bestræber medlemsstaterne sig på at tage regionale og/eller lokale udfordringer i betragtning og kan udpege bemyndigede organer i overensstemmelse med artikel 71, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060.

2. Støtte i henhold til nærværende forordnings afsnit II med henblik på de politiske mål i artikel 5 i forordning (EU) 2021/1060 opdeles efter prioriteterne og de specifikke målsætninger som fastsat i bilag II til nærværende forordning.

3. Ud over de elementer, der henvises til i artikel 22 i forordning (EU) 2021/1060, skal programmet omfatte:

- a) en analyse af situationen med hensyn til styrker, svagheder, muligheder og trusler og fastlæggelse af, hvilke behov der skal tilgodeses i det relevante geografiske område, herunder eventuelt i de havområder, der er relevante for programmet
- b) de handlingsplaner for regionerne i den yderste periferi, der er omhandlet i artikel 35, såfremt det er relevant.

4. Når medlemsstaterne analyserer situationen for så vidt angår de styrker, svagheder, muligheder og trusler, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra a), tager de hensyn til de særlige behov i kystfiskeri af mindre omfang som fastsat i bilag V til forordning (EU) 2021/1060.

For så vidt angår de specifikke målsætninger, der har til formål at bidrage til udviklingen af bæredygtigt kystfiskeri af mindre omfang, beskriver medlemsstaterne de typer tiltag, der overvejes til dette formål, jf. artikel 22, stk. 3, litra d), nr. i), og bilag V til forordning (EU) 2021/1060.

Forvaltningsmyndigheden bestræber sig på at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for operatører, der driver kystfiskeri af mindre omfang, med henblik på eventuelle forenklingsforanstaltninger, såsom forenklede ansøgningskemaer.

5. Kommissionen vurderer programmet i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU) 2021/1060. I sin vurdering tager den navnlig hensyn til følgende:

- a) maksimeringen af programmets bidrag til de prioriteter, der er fastsat i artikel 3, og til målene om modstandsdygtighed, grøn omstilling og digital omstilling, herunder gennem en bred vifte af innovative løsninger
- b) programmets bidrag til udviklingen af bæredygtigt kystfiskeri af mindre omfang
- c) programmets bidrag til miljømæssig, økonomisk og social bæredygtighed
- d) den balance mellem flådernes fiskerikapacitet og de disponible fiskerimuligheder, som medlemsstaterne årligt rapporterer, jf. artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- e) såfremt det er relevant, de flerårige forvaltningsplaner vedtaget i henhold til artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013, forvaltningsplanerne vedtaget i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006 og de af RFFO'er vedtagne henstillinger, der er bindende for Unionen
- f) gennemførelsen af den landingsforpligtelse, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013
- g) den seneste dokumentation om den bæredygtige blå økonomis socioøkonomiske præstation, navnlig inden for fiskeri- og akvakultursektoren
- h) såfremt det er relevant, de regionale analyser af havområder udviklet af Kommissionen med angivelse af hvert enkelt havområdes fælles styrker og svagheder med hensyn til opnåelsen af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, jf. artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013

- i) programmets bidrag til bevarelse og genopretning af marine økosystemer, idet støtte i forbindelse med Natura 2000-områder skal være i overensstemmelse med de prioriterede aktionsplaner, der er fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF
- j) programmets bidrag til reduktion af mængden af havaffald, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 ⁽²⁹⁾
- k) programmets bidrag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer.

Artikel 9

Programmering for støtte under direkte og indirekte forvaltning

Med henblik på at gennemføre afsnit III vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om fastsættelse af arbejdsprogrammer. Hvis det er relevant, angives det samlede beløb, der er afsat til de i artikel 56 omhandlede blandingsoperationer, i arbejdsprogrammerne. Med undtagelse af teknisk bistand vedtages disse gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 63, stk. 2.

AFSNIT II

STØTTE UNDER DELT FORVALTNING

KAPITEL I

Generelle principper for støtte

Artikel 10

Statsstøtte

1. Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder anvendelse på støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder inden for fiskeri- og akvakultursektoren, jf. dog nærværende artikels stk. 2.
2. Artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder dog ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne foretager i henhold til denne forordning, og som falder ind under anvendelsesområdet for artikel 42 i TEUF.
3. Nationale bestemmelser om offentlig finansiering, der går ud over denne forordnings bestemmelser om betalinger som omhandlet i stk. 2, behandles i deres helhed i henhold til stk. 1.
4. For de fiskevarer og akvakulturprodukter, der er opført i bilag I til TEUF, på hvilke artikel 107, 108 og 109 i TEUF finder anvendelse, kan Kommissionen i overensstemmelse med artikel 108 i TEUF give tilladelse til driftsstøtte i de regioner i den yderste periferi, der er omhandlet i artikel 349 i TEUF, for de sektorer, der producerer, forarbejder og afsætter fiskevarer og akvakulturprodukter, for at afhjælpe de særlige begrænsninger i disse regioner som følge af deres afsondrede beliggenhed i den yderste periferi eller status som øsamfund.

Artikel 11

Ansøgnings antagelighed

1. Enhver ansøgning om støtte, der indgives af en operatør, antages ikke for en nærmere bestemt periode, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 4, hvis det er fastslået af den kompetente myndighed, at den pågældende operatør:

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning (EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1).

- a) har begået alvorlige overtrædelser i henhold til artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 ⁽³⁰⁾ eller artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009 eller i henhold til anden lovgivning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik
- b) har været involveret i driften, forvaltningen eller ejerskabet af et fiskerfartøj, som er opført på Unionens liste over IUU-fartøjer, jf. artikel 40, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1005/2008, eller et fartøj, som fører et flag fra et land, der er opført på listen over ikkesamarbejdende tredjelande, jf. nævnte forordnings artikel 33, eller
- c) har begået en af de strafbare handlinger på miljøområdet, der er fastsat i artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF ⁽³¹⁾, hvis ansøgningen om støtte er indgivet i henhold til nærværende forordnings artikel 27.

2. Hvis en af de situationer, der er beskrevet i denne artikels stk. 1, opstår i hele perioden mellem indgivelsen af ansøgningen om støtte og fem år efter den sidste betaling, skal den støtte, der er udbetalt af EHFAF og i forbindelse med pågældende ansøgning, inddrives fra operatøren, jf. artikel 44 i denne forordning og artikel 103 i forordning (EU) 2021/1060.

3. En ansøgning om støtte, der indgives af en operatør, antages ikke for en nærmere bestemt periode fastsat i henhold til denne artikels stk. 4, hvis den berørte kompetente myndighed ved en endelig afgørelse har fastslået, at operatøren har begået svig som defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1371 i forbindelse med EHFF eller EHFAF, uden at dette dog berører mere vidtgående nationale bestemmelser i partnerskabsaftalen med den pågældende medlemsstat.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 62, der supplerer denne forordning, vedrørende:

- a) fastlæggelse af tærsklen for og perioden for den uantagelighed, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 3, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af de alvorlige overtrædelser, de strafbare handlinger eller svigen, og som skal være af mindst et års varighed
- b) i overensstemmelse med artikel 44 i denne forordning og artikel 103 i forordning (EU) 2021/1060 de nærmere bestemmelser for tilbagebetaling af den ydede støtte i henhold til nærværende artikels stk. 2, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af de alvorlige overtrædelser eller de strafbare handlinger.
- c) start- og slutdatoen for de perioder, der er omhandlet i stk. 1 og 3, og betingelserne for en nedsat uantagelighedsperiode.

5. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med nationale regler anvende en længere uantagelighedsperiode end den, der er fastsat i henhold til stk. 4. Medlemsstaterne kan også anvende en uantagelighedsperiode for ansøgninger om støtte indgivet af operatører, der driver indlandsfiskeri, og som har begået alvorlige overtrædelser i henhold til de nationale regler.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører, der indgiver en ansøgning om støtte under EHFAF, indleverer en underskrevet bekræftelse til forvaltningsmyndigheden om, at de ikke falder ind under nogen af situationerne i denne artikels stk. 1 og 3. Medlemsstaterne verificerer denne bekræftelse, før ansøgningen godkendes, baseret på de tilgængelige oplysninger i de nationale registre over overtrædelser, jf. artikel 93 i forordning (EF) nr. 1224/2009, eller alle andre tilgængelige oplysninger.

Med henblik på den i dette stykkes første afsnit omhandlede verifikation leverer en medlemsstat på anmodning fra en anden medlemsstat oplysningerne fra sit nationale register over overtrædelser, jf. artikel 93 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

⁽³⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

*Artikel 12***Berettigelse til støtte fra EHFAF under delt forvaltning**

1. Uden at det berører reglerne om udgifters støtteberettigelse i forordning (EU) 2021/1060, kan medlemsstaterne udvælge støtte i henhold til dette afsnit til operationer, som:

- a) falder ind under anvendelsesområdet for de prioriteter og specifikke målsætninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2
- b) ikke er ikkestøtteberettigede henhold til artikel 13, og
- c) er i overensstemmelse med gældende EU-ret.

2. EHFAF kan støtte investeringer ombord, der er nødvendige for at opfylde krav, som en medlemsstat har indført for at gennemføre fakultative bestemmelser i henhold til direktiv (EU) 2017/159.

*Artikel 13***Ikkestøtteberettigede operationer eller udgifter**

Følgende operationer eller udgifter er ikke berettigede til støtte fra EHFAF:

- a) operationer, der forøger et fiskerfartøjs fiskerikapacitet, medmindre andet er fastsat i artikel 19
- b) erhvervelse af udstyr, der øger et fiskerfartøjs evne til at spore fisk
- c) bygning, erhvervelse eller indførsel af fiskerfartøjer, medmindre andet er fastsat i artikel 17
- d) overførsel eller omflagning af fiskerfartøjer til tredjelande, herunder gennem oprettelse af joint ventures med partnere i tredjelande
- e) midlertidigt eller endeligt ophør med fiskeriaktiviteter, medmindre andet er fastsat i artikel 20 og 21
- f) undersøgende fiskeri
- g) overførsel af en virksomheds ejerskab
- h) direkte udsætning, medmindre det udtrykkeligt er en genudsætningsforanstaltning eller andre bevaringsforanstaltninger i en EU-retsakt eller i tilfælde af forsøg med udsætning
- i) bygning af nye havne eller nye auktionshaller med undtagelse af nye landingssteder
- j) markedsinterventionsmekanismer, der sigter mod en midlertidig eller endelig tilbagetrækning af fiskevarer eller akvakulturprodukter fra markedet med det formål at begrænse udbuddet for at undgå prisfald eller for at presse priserne op, medmindre andet er fastsat i artikel 26, stk. 2
- k) investeringer ombord på fiskerfartøjer, der er nødvendige for at opfylde kravene i henhold til gældende EU-ret på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om støtte, herunder krav i henhold til Unionens forpligtelser i forbindelse med RFFO'er, medmindre andet er fastsat i artikel 22
- l) investeringer ombord på fiskerfartøjer, der har udført fiskeriaktiviteter i mindre end 60 dage om året i de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet
- m) udskiftning eller modernisering af en hoved- eller hjælpemotor på et fiskerfartøj, medmindre andet er fastsat i artikel 18.

KAPITEL II

Prioritet 1: Fremme bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer

Afdeling 1

Anvendelsesområde for støtte

Artikel 14

Specifikke målsætninger

1. Støtte i henhold til dette kapitel skal omfatte interventioner, der bidrager til at opnå målsætningerne i den fælles fiskeripolitik som fastlagt i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 gennem en eller flere af følgende specifikke målsætninger:
 - a) styrkelse af økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige fiskeriaktiviteter
 - b) forøgelse af energieffektiviteten og reduktion af CO₂-emissioner gennem udskiftning eller modernisering af motorer i fiskerfartøjer
 - c) fremme af tilpasningen af fiskerikapaciteten til fiskerimulighederne i tilfælde af endeligt ophør med fiskeriaktiviteter og bidrag til en rimelig levestandard i tilfælde af midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter
 - d) fremme af effektiv fiskerikontrol og -håndhævelse, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, samt pålidelige data med henblik på vidensbaseret beslutningstagning
 - e) fremme af lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter fra regionerne i den yderste periferi, og
 - f) bidrag til beskyttelse og genopretning af akvatisk biodiversitet og vandøkosystemer.
2. Støtte i henhold til dette kapitel kan ydes til indlandsfiskeri på de betingelser, der er omhandlet i artikel 16.

Afdeling 2

Specifikke betingelser

Artikel 15

Overførsel eller omflagning af fiskerfartøjer

Hvis støtte i henhold til dette kapitel ydes i forbindelse med et EU-fiskerfartøj, må dette fartøj ikke overføres eller omflages uden for Unionen i mindst fem år efter den endelige betaling til den støttede operation.

Artikel 16

Indlandsfiskeri

1. Bestemmelserne i artikel 17, stk. 6, litra a), artikel 18, stk. 2, litra a), artikel 19, stk. 2, litra a) og d), artikel 20, artikel 21, stk. 2, litra a)-d), samt henvisningen til forordning (EF) nr. 1224/2009 i nærværende forordnings artikel 19, stk. 3, litra d), finder ikke anvendelse på fiskerfartøjer til ferskvandsfiskeri.
2. For så vidt angår fiskerfartøjer til ferskvandsfiskeri erstattes henvisningerne til datoen for registrering i EU-flåderegistret i artikel 17, stk. 6, litra d) og e), artikel 18, stk. 2, litra b), og artikel 19, stk. 2, litra c), af henvisninger til datoen for ibrugtagning i overensstemmelse med national ret.

Artikel 17

Første erhvervelse af et fiskerfartøj

1. Uanset artikel 13, litra c), kan EHFAF støtte første erhvervelse af et fiskerfartøj eller erhvervelse af delvist ejerskab heraf.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a).

2. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes til en fysisk person, som:

- a) ikke er over 40 år på datoen for indgivelse af støtteansøgningen, og
- b) har arbejdet mindst fem år som fisker eller har opnået tilstrækkelige kvalifikationer.

3. Støtte i henhold til stk. 1 kan også ydes til juridiske enheder, der ejes fuldt ud af en eller flere fysiske personer, som hver især opfylder betingelserne i stk. 2.

4. Støtte i henhold til denne artikel kan ydes til fælles første erhvervelse af et fiskerfartøj foretaget af flere fysiske personer, som hver især opfylder betingelserne i stk. 2.

5. Støtte i henhold til denne artikel kan også ydes til erhvervelse af delvist ejerskab af et fiskerfartøj af en fysisk person, der opfylder betingelserne i stk. 2, og som anses for at have kontrollerende rettigheder over det pågældende fartøj ved at eje mindst 33 % af fartøjet eller af aktierne i fartøjet eller af en juridisk enhed, der opfylder betingelserne i stk. 3, og som anses for at have kontrollerende rettigheder over det pågældende fartøj ved at eje mindst 33 % af fartøjet eller af aktierne i fartøjet.

6. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes i forbindelse med et fiskerfartøj, som:

- a) hører til et flådesegment, hvor der ifølge den seneste fiskerikapacitetsrapport som omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er balance i de fiskerimuligheder, der er til rådighed for det pågældende segment
- b) er udstyret til fiskeriaktiviteter
- c) ikke har en længde overalt på over 24 meter
- d) har været registreret i EU-flåderegistret i mindst tre kalenderår forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet, hvis der er tale om et fartøj til kystfiskeri af mindre omfang, og i mindst fem kalenderår, hvis der er tale om en anden fartøjstype, og
- e) har været registreret i EU-fiskerflåderegistret i højst 30 kalenderår forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet.

7. Den første erhvervelse af et fiskerfartøj, som støttes i henhold til denne artikel, betragtes ikke som overførsel af en virksomheds ejerskab med henblik på artikel 13, litra g).

Artikel 18

Udskiftning eller modernisering af en hoved- eller hjælpemotor

1. Uanset artikel 13, litra m), kan EHFAF støtte udskiftning eller modernisering af en hoved- eller hjælpemotor på et fiskerfartøj med en længde overalt på op til 24 meter.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra b).

2. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes på følgende betingelser:

- a) fartøjet hører til et flådesegment, hvor der ifølge den seneste fiskerikapacitetsrapport som omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er balance i de fiskerimuligheder, der er til rådighed for det pågældende segment

- b) fartøjet har været registreret i EU-fiskerflåderegistret i mindst fem kalenderår forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet
- c) for fartøjer til kystfiskeri af mindre omfang har den nye eller moderniserede motor ikke mere effekt i kW end den nuværende motor, og
- d) for andre fartøjer med en længde overalt på op til 24 meter har den nye eller moderniserede motor ikke mere effekt i kW end den nuværende motor og udleder mindst 20 % mindre CO₂ sammenlignet med den nuværende motor.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle udskiftede eller moderniserede motorer kontrolleres fysisk.

4. Den fiskerikapacitet, der fjernes som følge af udskiftning eller modernisering af en hoved- eller hjælpemotor, erstattes ikke.

5. Den reduktion af CO₂-emissioner, der kræves i henhold til stk. 2, litra d), anses for at være opfyldt i ethvert af følgende tilfælde:

- a) hvis relevante oplysninger, som er certificeret af fabrikanten af de pågældende motorer som led i en typegodkendelse eller et produktcertifikat, viser, at den nye motor udleder 20 % mindre CO₂ end den motor, der udskiftes, eller
- b) hvis relevante oplysninger, som er certificeret af fabrikanten af de pågældende motorer som led i en typegodkendelse eller et produktcertifikat, viser, at den nye motor forbruger 20 % mindre brændstof end den motor, der udskiftes.

Hvis de relevante oplysninger, der er certificeret af fabrikanten af de pågældende motorer som led i en typegodkendelse eller et produktcertifikat for en eller begge motorer, ikke muliggør sammenligning af CO₂-emissionerne eller brændstof-forbruget, anses den reduktion af CO₂-emissionerne, der kræves i henhold til stk. 2, litra d), for at være opfyldt i følgende tilfælde:

- a) den nye motor anvender en energieffektiv teknologi, og aldersforskellen mellem den nye motor og den motor, der udskiftes, er mindst syv år
- b) den nye motor anvender en type brændstof eller et fremdriftssystem, som anses at udlede mindre CO₂ end den motor, der udskiftes
- c) medlemsstaten måler, at den nye motor udleder 20 % mindre CO₂ eller forbruger 20 % mindre brændstof end den motor, der udskiftes, under det pågældende fartøjs normale fiskeriindsats.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at identificere de energieffektive teknologier, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, litra a), og for yderligere at præcisere de metodologiske elementer til gennemførelse af nævnte afsnits litra c). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 63, stk. 2.

Artikel 19

Forøgelse af et fiskerfartøjs bruttotonnage med henblik på at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene eller energieffektiviteten

1. Uanset artikel 13, litra a), kan EHFAF støtte operationer, der forøger et fiskerfartøjs bruttotonnage for at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene eller energieffektiviteten.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra a).

2. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes på følgende betingelser:

- a) fiskerfartøjet hører til et flådesegment, hvor der ifølge den seneste fiskerikapacitetsrapport som omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er balance mellem segmentets fiskerikapacitet og de fiskerimuligheder, der er til rådighed for det pågældende segment
- b) fiskerfartøjet ikke har en længde overalt på over 24 meter

- c) fiskerfartøjet har været registreret i EU-fiskerflåderegistret i mindst de 10 kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet, og
- d) tilgangen af ny fiskerikapacitet i fiskerflåden som følge af operationen godtgøres ved forudgående udtagning af mindst samme fiskerikapacitetsmængde uden offentlig støtte fra samme flådesegment eller fra et flådesegment, for hvilket fiskerikapaciteten ifølge den seneste fiskerikapacitetsrapport som omhandlet i artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 ikke er i balance med de fiskerimuligheder, der er til rådighed for det pågældende segment.
3. Med henblik på stk. 1 er kun følgende operationer støtteberettigede:
- a) den forøgelse af bruttotonnage, der er nødvendig for efterfølgende installation eller reovering af indkvarteringsfaciliteter, der udelukkende er beregnet til brug for besætningen, herunder sanitære faciliteter, fællesrum, køkkenfaciliteter og beskyttelseskonstruktioner på dækket
- b) den forøgelse af bruttotonnage, der er nødvendig for efterfølgende forbedring eller installation ombord af brandforebyggelsessystemer, sikkerheds- og alarmsystemer eller støjreduktionssystemer
- c) den forøgelse af bruttotonnage, der er nødvendig for efterfølgende installation af integrerede brosystemer for at forbedre navigations- eller motorstyring
- d) den forøgelse af bruttotonnage, der er nødvendig for efterfølgende installation eller reovering af en motor eller et fremdriftssystem, der udviser en bedre energieffektivitet eller lavere CO₂-emissioner i forhold til den tidligere situation, som ikke har en effekt, der overstiger fiskerfartøjets tidligere certificerede maskineffekt i henhold til artikel 40, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1224/2009, og hvis maksimale udgangseffekt er certificeret af fabrikanten for den pågældende motor- eller fremdriftssystemmodel
- e) udskiftning eller reovering af bulbstævnen, forudsat at den forbedrer fiskerfartøjets samlede energieffektivitet.
4. Som en del af de data, der forelægges i henhold til artikel 46, stk. 3, meddeler medlemsstaterne Kommissionen karakteristikaene ved de operationer, der støttes i henhold til nærværende artikel, herunder størrelsen af den forøgede fiskerikapacitet og formålet med denne forøgelse.
5. Støtte i henhold til denne artikel omfatter ikke operationer i forbindelse med investeringer, der har til formål at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene eller energieffektiviteten, hvis sådanne operationer ikke forøger det pågældende fartøjs fiskerikapacitet. Disse operationer kan støttes i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 20

Endeligt ophør med fiskeriaktiviteter

1. Uanset artikel 13, litra e), kan EHFAF støtte godtgørelse for endeligt ophør med fiskeriaktiviteter.

Den støtte, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c).

2. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes på følgende betingelser:
- a) ophøret er fastsat som et værktøj i en handlingsplan, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013
- b) ophøret er opnået ved, at fiskerfartøjet enten er blevet ophugget eller er blevet oplagt og ombygget til andre aktiviteter end erhvervsfiskeri i overensstemmelse med målsætningerne i den fælles fiskeripolitik og de flerårige planer, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1380/2013
- c) fiskerfartøjet er registreret som aktivt og har udført fiskeriaktiviteter til havs i mindst 90 dage om året i de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet
- d) den tilsvarende fiskerikapacitet er fjernet permanent fra EU-fiskerflåderegistret, og fiskerilicenserne og -tilladelserne er trukket permanent tilbage, jf. artikel 22, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og
- e) støttemodtageren registrerer ikke et fiskerfartøj inden for fem år efter modtagelsen af støtte.

3. Støtte omhandlet i stk. 1 kan kun ydes til:

- a) ejere af EU-fiskerfartøjer, der er berørt af det endelige ophør, og
- b) fiskere, der har arbejdet til havs ombord på et EU-fiskerfartøj, som er berørt af det endelige ophør, i mindst 90 dage om året i løbet af de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet.

De i første afsnit, litra b) omhandlede fiskere indstiller alle fiskeriaktiviteter i fem år efter modtagelsen af støtte. Hvis en fisker genoptager fiskeriaktiviteter inden for denne tidsperiode, inddrives beløb, der uretmæssigt er udbetalt i forbindelse med operationen, af den pågældende medlemsstat i en størrelse, der står i forhold til den periode, hvor betingelsen fastsat i nærværende afsnits første punktum ikke er blevet opfyldt.

Artikel 21

Midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter

1. Uanset artikel 13, litra e), kan EHFAF støtte godtgørelse for midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra c).

2. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes i tilfælde af:

- a) bevarelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a), b), c), i) og j)), i forordning (EU) nr. 1380/2013 eller, hvor det er relevant for Unionen, tilsvarende bevarelsesforanstaltninger, der er vedtaget af RFFO'er
- b) foranstaltninger truffet af Kommissionen i tilfælde af en alvorlig trussel mod havets biologiske ressourcer, jf. artikel 12 i forordning (EU) nr. 1380/2013
- c) medlemsstaternes hasteforanstaltninger i henhold til artikel 13 i forordning (EU) nr. 1380/2013
- d) afbrydelse af anvendelsen af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri eller en protokol hertil begrundet i force majeure, eller
- e) naturkatastrofer, miljøhændelser eller sundhedskriser, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder i den relevante medlemsstat.

3. Støtte omhandlet i stk. 1 må kun ydes, hvis det berørte fartøjs eller den berørte fiskers fiskeriaktiviteter er indstillet i mindst 30 dage i et givet kalenderår.

4. Den støtte, der er omhandlet i stk. 2, litra a), må kun ydes, hvis der på grundlag af videnskabelig rådgivning er behov for en reduktion af fiskeriindsatsen for at nå de målsætninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, og artikel 2, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013.

5. Den støtte, der er omhandlet i stk. 1, må kun ydes til:

- a) ejere eller operatører af EU-fiskerfartøjer, der er registreret som aktive, og som har udført fiskeriaktiviteter til havs i mindst 120 dage i løbet af de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet
- b) fiskere, der har arbejdet til havs om bord på et EU-fiskerfartøj, som er berørt af det midlertidige ophør, i mindst 120 dage i løbet af de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet, eller
- c) fiskere til fods, der har udført fiskeriaktiviteter i mindst 120 dage i løbet af de to kalenderår, der går forud for det år, hvor støtteansøgningen blev indgivet.

Henvisningen til antallet af havdage i nærværende stykke gælder ikke for ålefiskeri.

6. Støtte omhandlet i stk. 1 kan ydes for en periode på højst 12 måneder pr. fartøj eller pr. fisker i programmeringsperioden.

7. Alle fiskeriaktiviteter, der udføres af de berørte fartøjer eller fiskere, suspenderes på effektiv vis i løbet af den periode, der er berørt af det midlertidige ophør. Den pågældende medlemsstat forvisser sig om, at det berørte fartøj eller den berørte fisker har indstillet enhver fiskeriaktivitet i løbet af den periode, der er berørt af det midlertidige ophør, og at enhver overkompensation som følge af anvendelse af fartøjet til andre formål undgås.

Artikel 22

Kontrol og håndhævelse

1. EHFAF kan støtte udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og nærmere specificeret i forordning (EF) nr. 1224/2009 og (EF) nr. 1005/2008.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra d).

2. Uanset artikel 13, litra k), kan støtte omhandlet i nærværende artikels stk. 1 dække:

- a) anskaffelse, installation og styring af de nødvendige komponenter om bord til obligatoriske fartøjssporings- og elektroniske indberetningssystemer, der anvendes til kontrolformål
- b) anskaffelse, installation og styring af de nødvendige komponenter om bord til obligatoriske elektroniske fjernovervågningssystemer, der anvendes til kontrol af gennemførelsen af den landingsforpligtelse, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013
- c) anskaffelse, installation og styring af udstyr om bord til obligatorisk kontinuerlig måling og registrering af fremdrivningsmaskineffekt.

3. Den støtte, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, kan også bidrage til maritim overvågning, jf. artikel 33, og til samarbejdet om kystvagtfunktioner, jf. artikel 34.

Artikel 23

Indsamling, forvaltning, anvendelse og behandling af data i fiskerisektoren og forsknings- og innovationsprogrammer

1. EHFAF kan støtte indsamling, forvaltning, anvendelse og behandling af biologiske, miljømæssige, tekniske og socioøkonomiske data i fiskerisektoren, jf. artikel 25, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 og som nærmere specificeret i forordning (EU) 2017/1004, på grundlag af de nationale arbejdsplaner, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2017/1004. EHFAF kan også støtte forsknings- og innovationsprogrammer på fiskeri- og akvakulturområdet, jf. artikel 27 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

2. Den støtte, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra d).

Artikel 24

Fremme af lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter fra regionerne i den yderste periferi

1. EHFAF kan støtte godtgørelse for meromkostninger, som operatører har ved fangst, opdræt, forarbejdning og afsætning af visse fiskevarer og akvakulturprodukter fra regionerne i den yderste periferi.

2. Den støtte, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra e).

3. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes på de betingelser, der er fastsat i artikel 36.

*Artikel 25***Beskyttelse og genopretning af akvatisk biodiversitet og akvatiske økosystemer**

1. EHFAP kan støtte tiltag, som bidrager til at beskytte og genoprette akvatisk biodiversitet og akvatiske økosystemer, herunder i ferskvand.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, skal bidrage til den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra f).

2. Støtten omhandlet i stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- a) godtgørelse til fiskere for de tabte fiskeredskaber og det havaffald, som de passivt har opsamlet fra havet
- b) investeringer i havne eller anden infrastruktur, så der kan stilles tilstrækkelige modtagefaciliteter til rådighed til tabte fiskeredskaber og havaffald, der er opsamlet fra havet
- c) foranstaltninger til at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i havmiljøet som fastsat i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF
- d) gennemførelse af geografiske beskyttelsesforanstaltninger, jf. artikel 13, stk. 4, i direktiv 2008/56/EF
- e) forvaltning, genopretning, tilsyn og overvågning af Natura 2000-områder under hensyntagen til de prioriterede aktionsplaner, der er fastlagt i henhold til artikel 8 i direktiv 92/43/EØF
- f) beskyttelse af arter i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF under hensyntagen til de prioriterede aktionsplaner, der er fastlagt i henhold til artikel 8 i direktiv 92/43/EØF
- g) genopretning af ferskvand i overensstemmelse med det indsatsprogram, der er udarbejdet i henhold til artikel 11 i direktiv 2000/60/EF.

*KAPITEL III****Prioritet 2: Fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter og dermed bidrage til fødevarsikkerheden i Unionen****Afdeling 1***Anvendelsesområde for støtte***Artikel 26***Specifikke målsætninger**

1. Støtte i henhold til dette kapitel skal omfatte interventioner, der bidrager til at nå målsætningerne i den fælles fiskeripolitik som fastlagt i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 gennem følgende specifikke målsætninger:

- a) fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter, som navnlig styrker akvakulturproduktionens konkurrenceevne, og samtidig sikre, at aktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt
- b) fremme afsætningen, kvaliteten og forædlingen af fiskevarer og akvakulturprodukter samt forarbejdningen heraf.

2. Uanset artikel 13, litra j), kan den støtte, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), i tilfælde af ekstraordinære hændelser, der forårsager en væsentlig markedsforstyrrelse, omfatte:

- a) godtgørelse til operatører i fiskeri- og akvakultursektoren for deres indkomstab eller meromkostninger, og

- b) godtgørelse til anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, som oplagrer fiskevarer, der er opført i bilag II til forordning (EU) nr. 1379/2013, forudsat at varerne er oplagret i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 30 og 31.

Den støtte, der er omhandlet i første afsnit, er kun støtteberettiget, hvis Kommissionen ved en gennemførelsesafgørelse har fastslået, at der er tale om en ekstraordinær hændelse. Udgifter er kun støtteberettigede i den periode, der er fastsat i den pågældende gennemførelsesafgørelse.

3. Ud over de aktiviteter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), og som falder inden for anvendelsesområdet for artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013, kan støtte i henhold til nævnte litra også omfatte interventioner, som bidrager til akvakultur, der yder miljøtjenester, og til at sikre dyresundhed og dyrevelfærd inden for akvakultur, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ⁽³²⁾.

4. Støtte i henhold til denne artikels stk. 1, litra b), kan også bidrage til at nå målsætningerne i den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter som fastlagt i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder de produktions- og afsætningsplaner, der er beskrevet i artikel 28 i forordning (EU) nr. 1379/2013.

Afdeling 2

Specifikke betingelser

Artikel 27

Akvakultur

For at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26, stk. 1, litra a), hvad angår fremme af akvakulturaktiviteter, skal støtten være i overensstemmelse med de flerårige nationale strategiplaner for udvikling af akvakultur, jf. artikel 34, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 28

Forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter

For at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26, stk. 1, litra b), hvad angår forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, ydes støtten til andre virksomheder end SMV'er kun gennem de finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2021/1060, eller gennem InvestEU, jf. artikel 10 i forordning (EU) 2021/523.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed («dyresundhedsloven») (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

KAPITEL IV

Prioritet 3: Bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte udviklingen af fiskeri- og akvakulturfafhængige lokalsamfund

Afdeling 1

Anvendelsesområde for støtte

Artikel 29

Specifik målsætning

Støtte i henhold til dette kapitel skal omfatte interventioner, der bidrager til at bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og til at fremme en bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturfafhængige lokalsamfund.

Afdeling 2

Specifikke betingelser

Artikel 30

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

1. For at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 29, gennemføres støtten gennem den lokalsamfundsstyrede lokaludvikling, der er fastsat i artikel 31 i forordning (EU) 2021/1060.
2. Med henblik på denne artikel skal de lokalsamfundsstyrede lokaludviklingsstrategier, der er omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) 2021/1060, sikre, at lokalsamfund i fiskeri- og akvakulturfafhængige områder i højere grad udnytter og drager fordel af mulighederne i den bæredygtige blå økonomi ved at gøre brug af og styrke de miljømæssige, kulturelle, sociale og menneskelige ressourcer. Disse lokalsamfundsstyrede lokaludviklingsstrategier kan spænde fra fokus på fiskeri eller akvakultur til bredere strategier med henblik på diversificering af lokalsamfund.

KAPITEL V

Prioritet 4: Styrke den internationale havforvaltning og muliggøre sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have

Afdeling 1

Anvendelsesområde for støtte

Artikel 31

Specifik målsætning

Støtte i henhold til dette kapitel skal omfatte interventioner, der bidrager til at styrke en bæredygtig havforvaltning ved at fremme viden om havene, maritim overvågning eller kystvagtsamarbejde.

Afdeling 2

Specifikke betingelser*Artikel 32***Viden om havene**

Støtte, der ydes for at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i denne forordnings artikel 31, gennem fremme af viden om havene, skal bidrage til tiltag, der tager sigte på at indsamle, forvalte, analysere, behandle og anvende data til forbedring af kendskabet til havmiljøets tilstand med henblik på at:

- a) opfylde overvågningskravene og kravene til udpegning og forvaltning af lokaliteter i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF
- b) støtte maritim fysisk planlægning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU ⁽³³⁾, eller
- c) øge kvaliteten og udvekslingen af data gennem det europæiske havobservations- og havdatanetværk (EMODnet).

*Artikel 33***Maritim overvågning**

1. For at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 31, gennem fremme af maritim overvågning ydes der støtte til tiltag, der bidrager til at nå målsætningerne i CISE.
2. Støtte til tiltag omhandlet i denne artikels stk. 1 kan også bidrage til udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning på de betingelser, der er fastsat i artikel 22.

*Artikel 34***Kystvagtsamarbejde**

1. Støtte, der ydes for at nå den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 31, gennem fremme af kystvagtsamarbejde, skal bidrage til tiltag udført af nationale myndigheder inden for rammerne af det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner, jf. artikel 69 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 ⁽³⁴⁾, artikel 2b i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽³⁵⁾ og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 ⁽³⁶⁾.
2. Støtte til tiltag omhandlet i denne artikels stk. 1 kan også bidrage til udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning på de betingelser, der er fastsat i artikel 22.

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 af 19. marts 2019 om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 18).

KAPITEL VI

Bæredygtig udvikling i regionerne i den yderste periferi

Artikel 35

Handlingsplan for regionerne i den yderste periferi

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, udarbejder de berørte medlemsstater som en del af deres program en handlingsplan for hver af deres regioner i den yderste periferi, der skal indeholde følgende:

- a) en strategi for bæredygtig udnyttelse af fiskeriet og udvikling af sektorer inden for den bæredygtige blå økonomi
- b) en beskrivelse af de vigtigste planlagte tiltag og de tilsvarende finansielle midler, herunder:
 - i) den strukturelle støtte til fiskeri- og akvakultursektoren under dette afsnit
 - ii) godtgørelse for meromkostninger som omhandlet i artikel 24 og 36, herunder beregningsmetoden
 - iii) eventuelle andre investeringer i den bæredygtige blå økonomi, der er nødvendige for at opnå en bæredygtig udvikling af kystområder.

Artikel 36

Godtgørelse for meromkostninger for fiskevarer og akvakulturprodukter

1. For at gennemføre godtgørelsen for operatørers meromkostninger ved fangst, opdræt, forarbejdning og afsætning af visse fiskevarer og akvakulturprodukter fra regionerne i den yderste periferi, jf. artikel 24, opstiller hver berørt medlemsstat for hver region i den yderste periferi og i overensstemmelse med de i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6 fastsatte kriterier en liste over, hvilke fiskevarer og akvakulturprodukter og hvilken mængde heraf der kan ydes godtgørelse for.

2. Når medlemsstaterne opstiller listen og mængderne omhandlet i stk. 1, tager de hensyn til alle relevante faktorer, navnlig behovet for at sikre, at godtgørelsen er forenelig med reglerne i den fælles fiskeripolitik.

3. Der ydes ikke godtgørelse for fiskevarer og akvakulturprodukter:

- a) fanget af tredjelandsfartøjer, bortset fra fiskerfartøjer, som fører venezuelansk flag og fisker i Unionens farvande, jf. Rådets afgørelse (EU) 2015/1565 ⁽³⁷⁾
- b) fanget af EU-fiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn i en af regionerne i den yderste periferi
- c) importeret fra tredjelande.

4. Stk. 3, litra b), finder ikke anvendelse, hvis den eksisterende kapacitet i forarbejdningsindustrien i den berørte region i den yderste periferi overstiger mængden af leverede råvarer.

5. Den godtgørelse, der udbetales til støttemodtagere, som udfører de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, i regionerne i den yderste periferi, eller som ejer et fartøj, der er registreret i en havn i en af disse regioner, og driver fiskeri der, skal for at undgå overkompensation tage hensyn til:

- a) meromkostningerne som følge af de særlige ulemper i de berørte regioner for hver fiskevare, hvert akvakulturprodukt eller hver kategori af produkter, og
- b) enhver anden form for offentlig intervention, der påvirker meromkostningernes størrelse.

⁽³⁷⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1565 af 14. september 2015 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af erklæringen om tildeling af fiskerimuligheder i EU-farvande til fiskerfartøjer, der fører Den Bolivariiske Republik Venezuelas flag, i den eksklusive økonomiske zone ud for Fransk Guyanas kyst (EUT L 244 af 19.9.2015, s. 55).

6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 62, med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge kriterierne for beregning af meromkostningerne som følge af de særlige ulemper i de berørte regioner.

Artikel 37

Statsstøtte til gennemførelse af godtgørelse for meromkostninger

Medlemsstaterne kan yde supplerende finansiering til gennemførelse af den i artikel 24 omhandlede godtgørelse. I så fald underretter medlemsstaterne Kommissionen om statsstøtten, som Kommissionen kan godkende i overensstemmelse med denne forordning som en del af denne godtgørelse. Den således underrettede statsstøtte anses for at være underrettet i overensstemmelse med artikel 108, stk. 3, første punktum, i TEUF.

Artikel 38

Evaluering

Ved gennemførelsen af den midtvejsevaluering, der er omhandlet i artikel 45 i forordning (EU) 2021/1060, undersøger Kommissionen specifikke bestemmelserne i dette kapitel, herunder bestemmelserne om godtgørelse for meromkostninger.

KAPITEL VII

Regler for gennemførelse under delt forvaltning

Afdeling 1

Støtte fra EHFAF

Artikel 39

Beregning af godtgørelse

Godtgørelse for meromkostninger eller indkomsttab og anden godtgørelse, som ydes i henhold til denne forordning, ydes i henhold til en af de former, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1, litra b)-e), i forordning (EU) 2021/1060.

Artikel 40

Fastlæggelse af medfinansieringssatser

Den maksimale EHFAF-medfinansieringssats pr. specifik målsætning er 70 % af de støtteberettigede offentlige udgifter med undtagelse af den specifikke målsætning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra e), som er 100 %.

Artikel 41

Intensitet af offentlig støtte

1. Medlemsstaterne anvender en maksimal støtteintensitet på 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter til operationen.
2. Uanset stk. 1 er specifikke maksimale støtteintensiteter fastsat i bilag III.
3. Hvis en operation falder ind under flere af rækkerne i bilag III, række 2-19, finder den højeste maksimale støtteintensitet anvendelse.

4. Hvis en operation falder ind under en eller flere af rækkerne i bilag III, række 2-19, og samtidigt under nævnte bilags række 1, finder den maksimale støtteintensitet omhandlet i række 1 anvendelse.

Afdeling 2

Finansiel forvaltning

Artikel 42

Afbrydelse af betalingsfristen

1. I overensstemmelse med artikel 96, stk. 4, i forordning (EU) 2021/1060 kan Kommissionen afbryde betalingsfristen for hele eller en del af en betalingsanmodning, i tilfælde af en medlemsstats manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, hvis den manglende overholdelse risikerer at påvirke udgifterne i en betalingsanmodning, for hvilken der er anmodet om en mellemliggende betaling.
2. Forud for afbrydelsen omhandlet i stk. 1 underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat om den manglende overholdelse og giver den mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist.
3. Den i stk. 1 omhandlede afbrydelse skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den manglende overholdelse.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge de tilfælde af manglende overholdelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 63, stk. 2.

Artikel 43

Suspension af betalinger

1. I overensstemmelse med artikel 97, stk. 3, i forordning (EU) 2021/1060 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der suspenderer alle eller en del af de mellemliggende betalinger under programmet i tilfælde af en medlemsstats alvorlige manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, hvis den alvorlige manglende overholdelse risikerer at påvirke udgifterne i en betalingsanmodning, for hvilken der er anmodet om mellemliggende betaling.
2. Forud for suspensionen omhandlet i stk. 1 meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat, at der efter Kommissionens opfattelse foreligger et tilfælde af denne medlemsstats alvorlige manglende overholdelse af reglerne under den fælles fiskeripolitik, og giver den mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist.
3. Den i stk. 1 omhandlede suspension skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den alvorlige manglende overholdelse.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge de tilfælde af alvorlig manglende overholdelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 63, stk. 2.

Artikel 44

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

I tilfælde af de finansielle korrektioner, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, fastlægger medlemsstaterne korrektionsbeløbets størrelse, som skal stå i rimeligt forhold til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den pågældende støttemodtagers alvorlige overtrædelse eller strafbare handling og EHFAF-bidragets betydning for denne støttemodtagers økonomiske aktivitet.

*Artikel 45***Kommissionens finansielle korrektioner**

1. I overensstemmelse med artikel 104, stk. 5, i forordning (EU) 2021/1060 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der medfører finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Unionens bidrag til programmet, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:
 - a) udgifterne i en betalingsanmodning er berørt af tilfælde, hvor en af de i nærværende forordnings artikel 11, stk. 2, omhandlede situationer er opstået og ikke er blevet korrigeret af den pågældende medlemsstat før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til nærværende stykke
 - b) udgifterne i en betalingsanmodning er berørt af tilfælde af medlemsstatens alvorlige manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, hvilket har ført til suspension af betalinger i henhold til nærværende forordnings artikel 43, og den berørte medlemsstat fortsat ikke godtgør, at der er truffet de nødvendige afhjælpende tiltag til at sikre, at gældende regler i den fælles fiskeripolitik overholdes og håndhæves i fremtiden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i nærværende forordnings artikel 63, stk. 2.

2. Kommissionen fastlægger korrektionsbeløbets størrelse under hensyntagen til arten, grovheden, varigheden og hyppigheden af den pågældende medlemsstats eller støttemodtagers alvorlige manglende overholdelse af den fælles fiskeripolitiks regler og EHFAF-bidragets betydning for den berørte støttemodtagers økonomiske aktivitet.
3. Hvis det ikke er muligt præcist at fastslå størrelsen af den udgift, der er knyttet til medlemsstatens alvorlige manglende overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, anvender Kommissionen en fast takst eller en ekstrapoleret finansiell korrektion i overensstemmelse med stk. 4.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge kriterierne for fastsættelsen af, hvilket niveau for finansiell korrektion der skal anvendes, og kriterierne for anvendelsen af faste takster eller ekstrapolerede finansielle korrektioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 63, stk. 2.

*Afdeling 3***Overvågning og rapportering***Artikel 46***Overvågnings- og evalueringsramme**

1. Der anvendes fælles output- og resultatindikatorer for EHFAF, jf. bilag I til denne forordning, og om nødvendigt programspecifikke indikatorer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, andet afsnit, litra a), artikel 22, stk. 3, litra d), nr. ii), og artikel 42, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2021/1060.
2. Kommissionen aflægger i overensstemmelse med sin rapporteringsforpligtelse efter finansforordningens artikel 41, stk. 3, litra h), nr. iii), rapport om EHFAF's præstation for Europa-Parlamentet og Rådet. I denne rapport anvender Kommissionen de centrale præstationsindikatorer, jf. bilag I til nærværende forordning.
3. Ud over de generelle regler, der er fastsat i artikel 42 i forordning (EU) 2021/1060, giver forvaltningsmyndigheden Kommissionen relevante operationsgennemførelsesdata, som omfatter centrale karakteristika ved støttemodtagere (navn, støttemodtagertype, virksomhedsstørrelse, køn og kontaktoplysninger) og støttede operationer (specifik målsætning, operationstype, omfattet sektor, indikatorers værdier, operationers gennemførelsesstadium, flåderegisternummer, finansielle data og støtteform). Dataene indberettes senest den 31. januar og 31. juli hvert år. Den første fremsendelse af disse data foretages senest den 31. januar 2022 og den sidste senest den 31. januar 2030.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler, som nærmere præciserer de nøjagtige data, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og fremlæggelsen heraf. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 63, stk. 2.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 62 for at ændre bilag I ved at lave tilføjelser til de centrale præstationsindikatorer med henblik på tilpasning til ændringer, der indtræffer i løbet af programmeringsperioden.

Artikel 47

Indberetning af resultater af finansierede operationer

1. Støttemodtagere indberetter værdien af relevante resultatindikatorer efter gennemførelsen af en operation og senest sammen med den endelige betalingsanmodning. Forvaltningsmyndigheden vurderer troværdigheden af værdien af de resultatindikatorer, som modtagerne har indberettet, sideløbende med den endelige betaling.

2. Medlemsstaterne kan udsætte tidsfristerne i stk. 1.

AFSNIT III

STØTTE UNDER DIREKTE OG INDIREKTE FORVALTNING

KAPITEL I

Prioritet 1: Fremme bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer

Artikel 48

Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik

EHFAF støtter gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik gennem:

- a) tilvejebringelse af videnskabelig rådgivning og viden til fremme af forsvarlige og effektive fiskeriforvaltningsafgørelser under den fælles fiskeripolitik, herunder gennem eksperters deltagelse i videnskabelige organer
- b) regionalt samarbejde om bevarelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013, navnlig i forbindelse med de flerårige planer, der er omhandlet i nævnte forordningsartikel 9 og 10
- c) udvikling og gennemførelse af en EU-fiskerikontrolordning som omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og nærmere specificeret i forordning (EF) nr. 1224/2009
- d) rådgivende råd, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EU) nr. 1380/2013, hvis målsætning indgår i og støtter den fælles fiskeripolitik
- e) frivillige bidrag til aktiviteterne i internationale fiskerierorganisationer, jf. artikel 29 og 30 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 49

Fremme af rene og sunde have

1. EHFAF støtter fremme af rene og sunde have, herunder gennem tiltag til støtte for gennemførelsen af direktiv 2008/56/EF og tiltag, der skal sikre samklang med målet om at opnå en god miljøtilstand, jf. artikel 2, stk. 5, litra j), i forordning (EU) nr. 1380/2013, og gennemførelsen af EU-strategien for plast i en cirkulær økonomi.

2. Støtte omhandlet i denne artikels stk. 1 skal være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig med målsætningen om at opnå eller opretholde en god miljøtilstand som fastsat i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF.

KAPITEL II

Prioritet 2: Fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter samt forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter og dermed bidrage til fødevarerensikkerheden i Unionen

Artikel 50

Markedsoplysninger

EHFAP støtter Kommissionens udvikling og formidling af markedsoplysninger om fiskevarer og akvakulturprodukter i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) nr. 1379/2013.

KAPITEL III

Prioritet 3: Bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte udviklingen af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund

Artikel 51

Havpolitik og udvikling af en bæredygtig blå økonomi

EHFAP støtter gennemførelsen af havpolitikken og udviklingen af en bæredygtig blå økonomi gennem:

- a) fremme af en bæredygtig, kulstoffattig og klimaresistent blå økonomi
- b) fremme af en integreret styring og forvaltning af havpolitikken, herunder gennem maritim fysisk planlægning, havområdestrategier og maritimt regionalt samarbejde
- c) styrkelse af overførslen og udbredelsen af forskning, innovation og teknologi inden for den bæredygtige blå økonomi
- d) forbedring af maritime færdigheder, havkundskab og udveksling af socioøkonomiske data og miljødata om den bæredygtige blå økonomi
- e) udvikling af projektplanlægning og innovative finansieringsinstrumenter.

KAPITEL IV

Prioritet 4: Styrke den internationale havforvaltning og muliggøre sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have

Artikel 52

Det europæiske havobservations- og havdatanetværk

EHFAP støtter gennemførelsen af EMODnet.

*Artikel 53***Maritim sikkerhed og overvågning**

EHFAP støtter fremme af maritim sikkerhed og overvågning, herunder gennem dataudveksling, samarbejde mellem kystvagter og mellem agenturer samt bekæmpelse af kriminelle og ulovlige aktiviteter på havet.

*Artikel 54***International havforvaltning**

EHFAP støtter gennemførelsen af politikken om international havforvaltning gennem:

- a) frivillige bidrag til internationale organisationer, der er aktive inden for havforvaltning
- b) frivilligt samarbejde med og koordinering mellem internationale fora, organisationer, organer og institutioner inden for rammerne af De Forenede Nationers havretskonvention, »2030-dagsordenen« og andre relevante internationale aftaler, ordninger og partnerskaber
- c) gennemførelsen af havpartnerskaber mellem Unionen og relevante aktører på havområdet
- d) gennemførelsen af relevante internationale aftaler, ordninger og instrumenter, der sigter mod at fremme bedre havforvaltning, og udviklingen af tiltag, foranstaltninger, værktøjer og viden, der muliggør sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have
- e) gennemførelsen af relevante internationale aftaler, foranstaltninger og værktøjer til at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri
- f) internationalt samarbejde om og udvikling af havforskning og -data.

*KAPITEL V***Regler for gennemførelse under direkte og indirekte forvaltning***Artikel 55***EU-finansieringsformer**

1. EHFAP kan yde støtte i en af de former, der er fastsat i finansforordningen, navnlig udbud og tilskud i henhold til nævnte forordnings afsnit VII henholdsvis VIII. Den kan også yde finansiering i form af finansielle instrumenter inden for blandingsoperationer som omhandlet i nærværende forordnings artikel 56.
2. Evalueringen af forslag om tilskud kan udføres af uafhængige eksperter.

*Artikel 56***Blandingsoperationer**

Blandingsoperationer under EHFAP gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/523 og finansforordningens afsnit X.

*Artikel 57***Evaluering foretaget af Kommissionen**

1. Evalueringer foretages så betids, at de kan indgå i beslutningsprocessen. Evalueringer udarbejdes af interne eller eksterne eksperter, der er funktionelt uafhængige.

2. Midtvejsevalueringen af støtten i henhold til afsnit III foretages inden udgangen af 2024.
3. En endelig evalueringsrapport om støtten i henhold til afsnit III udarbejdes inden udgangen af 2031.
4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget de i stk. 2 og 3 omhandlede evalueringsrapporter.

Artikel 58

Overvågning under direkte og indirekte forvaltning

1. Kommissionen anvender resultat- og outputindikatorerne, jf. bilag I, til at overvåge resultaterne af gennemførelsen af EHFAF under direkte og indirekte forvaltning.
2. Kommissionen indsamler data om operationer, der er udvalgt til støtte under direkte og indirekte forvaltning, herunder centrale karakteristika ved støttemodtagere og operationerne, jf. artikel 46, stk. 3.

Artikel 59

Revision

Revision af anvendelsen af EU-bidrag, herunder ved andre personer eller enheder end dem, som er bemyndiget hertil af EU's institutioner eller organer, skal danne grundlag for den generelle sikkerhed, jf. finansforordningens artikel 127.

Artikel 60

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Modtagere af EU-finansiering skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.
2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende EHFAF, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til EHFAF, og vedrørende de opnåede resultater. De finansielle midler, der er tildelt EHFAF, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører de prioriteter, der er omhandlet i artikel 3.

Artikel 61

Støtteberettigede enheder, aktiviteter og omkostninger

1. Kriterierne for støtteberettigelse i denne artikels stk. 2 og 3 finder anvendelse i tillæg til kriterierne i finansforordningens artikel 197.
2. Følgende enheder er støtteberettigede:
 - a) retlige enheder, der er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland, som er opført i programmet i henhold til betingelserne i stk. 3 og 4
 - b) enhver efter EU-retten oprettet retlig enhed eller enhver international organisation.
3. Retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, er undtagelsesvis berettigede til at deltage, hvis dette er nødvendigt for at nå målsætningerne for et givet tiltag.
4. Retlige enheder, der er etableret i et tredjeland, der ikke er associeret til programmet, afholder i princippet selv omkostningerne ved deres deltagelse.

5. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), og uanset nævnte forordnings artikel 193, stk. 4, kan aktiviteter, der støttes i henhold til nærværende forordning, og de underliggende omkostninger under hensyntagen til nærværende forordnings forsinkede ikrafttræden og med henblik på at sikre kontinuitet som fastsat i finansieringsafgørelsen og i en begrænset periode betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om aktiviteterne blev gennemført, og omkostningerne påløb, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

AFSNIT IV

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 62

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 36, 46 og 65, tillægges Kommissionen fra den 14. juli 2021 til den 31. december 2027.
3. Den i artikel 11, 36, 46 og 65 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 36, 46 og 65 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 63

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 64

Ændring af forordning (EU) 2017/1004

I artikel 6 i forordning (EU) 2017/1004 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Uden at dette berører deres nuværende dataindsamlingsforpligtelser i henhold til EU-retten, indsamler medlemsstaterne data inden for rammerne af en arbejdsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige EU-program (»den nationale arbejdsplan«). Medlemsstaterne indsender deres nationale arbejdsplaner elektronisk til Kommissionen senest den 15. oktober i året forud for det år, hvor den nationale arbejdsplan skal finde anvendelse, medmindre en eksisterende plan stadig finder anvendelse, i hvilket tilfælde de underretter Kommissionen herom.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der godkender de nationale arbejdsplaner, der er omhandlet i stk. 1, senest den 31. december i året forud for det år, hvor den nationale arbejdsplan skal finde anvendelse. Når Kommissionen godkender de nationale arbejdsplaner, tager den hensyn til STECF's evaluering, jf. artikel 10. Hvis det fremgår af en sådan evaluering, at den nationale arbejdsplan ikke er i overensstemmelse med nærværende artikel eller ikke sikrer dataenes videnskabelige relevans eller en tilstrækkelig kvalitet af de foreslåede metoder og procedurer, informerer Kommissionen øjeblikkeligt de pågældende medlemsstater herom og fremsætter de forslag til ændring af denne arbejdsplan, som Kommissionen finder nødvendige. Den pågældende medlemsstat forelægger efterfølgende Kommissionen en revideret national arbejdsplan.«

2) Følgende stykke tilføjes:

»5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte regler om procedurer, format og tidsplaner for fremsendelse af de nationale arbejdsplaner, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 2.«

Artikel 65

Overgangsbestemmelser

1. Forordning (EU) nr. 508/2014 og enhver delegeret retsakt og gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, finder fortsat anvendelse på programmer og operationer, som støttes af EHFF i programmeringsperioden 2014-2020.

2. For at lette overgangen fra den støtteordning, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 508/2014, til den ordning, der oprettes ved nærværende forordning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. nærværende forordnings artikel 62, med henblik på at fastsætte, på hvilke betingelser støtte, der er godkendt af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 508/2014, kan integreres i støtte, der er omhandlet i nærværende forordning.

3. Henvisninger til forordning (EU) nr. 508/2014 gælder som henvisninger til nærværende forordning med hensyn til programmeringsperioden for 2021-2027.

Artikel 66

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021 for så vidt angår den støtte under direkte og indirekte forvaltning, der er omhandlet i afsnit III.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 7. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. LOGAR

Formand

BILAG I

FÆLLES INDIKATORER FOR EHFAF

CENTRALE PRÆSTATIONSINDIKATORER ⁽¹⁾	RESULTATINDIKATORER (MÅLEENHED)	OUTPUTINDIKATOR
CI 01 — Oprettede virksomheder CI 02 — Virksomheder med større omsætning CI 03 — Skabte job CI 04 — Bevarede job CI 05 — Personer, der drager fordel CI 06 — Tiltag, der bidrager til en god miljøtilstand, herunder naturgenopretning, bevarelse, beskyttelse af økosystemer, biodiversitet, dyresundhed og velfærd CI 07 — Energiforbrug, der fører til reduktion af CO ₂ -emissioner CI 08 — Antal støttede SMV'er CI 09 — Antal fiskerfartøjer, der er udstyret med elektroniske anordninger til rapportering af position og fangst CI 10 — Antal lokale aktionsgrupper CI 11 — Antal støttede fartøjer til kystfiskeri af mindre omfang CI 12 — Behandling af data- og informationsplatforme	CR 01 — Ny produktionskapacitet (ton/år) CR 02 — Bevaret akvakulturproduktion (ton/år) CR 03 — Oprettede virksomheder (antal enheder) CR 04 — Virksomheder med større omsætning (antal enheder) CR 05 — Udtagne fartøjers kapacitet (BT og kW) CR 06 — Skabte job (antal personer) CR 07 — Bevarede job (antal personer) CR 08 — Personer, der drager fordel (antal personer) CR 09 — Område omfattet af operationer, der bidrager til en god miljøtilstand, til beskyttelse, bevarelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer (km ² eller km) CR 10 — Tiltag, der bidrager til en god miljøtilstand, herunder naturgenopretning, bevarelse, beskyttelse af økosystemer, biodiversitet, dyresundhed og velfærd (antal tiltag) CR 11 — Enheder, der øger den sociale bæredygtighed (antal enheder) CR 12 — Effektivitet af systemet til »indsamling, forvaltning og anvendelse af data« (skala: høj, middel og lav) CR 13 — Samarbejdsaktiviteter mellem interessenter (antal tiltag) CR 14 — Muliggjorte innovationer (antal nye produkter, tjenesteydelser, processer, forretningsmodeller eller metoder) CR 15 — Installerede eller forbedrede kontrolmidler (antal midler) CR 16 — Enheder, der drager fordel af salgsfremmende aktiviteter og informationsaktiviteter (antal enheder) CR 17 — Enheder, der forbedrer ressourceeffektiviteten i produktionen og/eller forarbejdningen (antal enheder) CR 18 — Energiforbrug, der fører til reduktion af CO ₂ -emissioner (kWh/ton eller liter/h) CR 19 — Tiltag til forbedring af forvaltningskapaciteten (antal tiltag) CR 20 — Forårsagede investeringer (EUR) CR 21 — Datasæt og rådgivning, der stilles til rådighed (antal) CR 22 — Behandling af data- og informationsplatforme (antal sidevisninger)	CO 01 — Antal operationer

⁽¹⁾ De centrale præstationsindikatorer for EHFAF, der skal anvendes af Kommissionen i overensstemmelse med rapporteringskravet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 41, stk. 3, litra h), nr. iii).

BILAG II

ORGANISERING AF STØTTE UNDER DELT FORVALTNING

POLITISK MÅLSÆTNING Artikel 5 i forordning (EU) 2021/1060	EHFAF-PRIORITET	EHFAF-SPECIFIK MÅLSÆTNING	NOMENKLATUR, DER SKAL ANVENDES I FINANSIERINGSPLANEN Bilag V, tabel 11A, i forordning (EU) 2021/1060
Et grønnere og robusst Europa med en kulstoffattig omstilling til en kulstofneutral økonomi ved at fremme en ren og fair energiomstilling, investering i de grønne og blå økonomier, den cirkulære økonomi, modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, risikoforebyggelse og -styring samt bæredygtig mobilitet i byer	Fremme bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer	Styrkelse af økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige fiskeriaktiviteter	1.1.1 Alle operationer, bortset fra dem, der støttes i henhold til artikel 17 og 19
		Øge energieffektivitet og reducere CO ₂ -emissioner gennem udskiftning eller modernisering af motorer i fiskerfartøjer	1.1.2 Operationer, der støttes i henhold til artikel 17 og 19
		Fremme fiskerikapacitetens tilpasning til fiskerimulighederne i tilfælde af endeligt ophør af fiskeriaktiviteter og bidrage til en rimelig levestandard i tilfælde af midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter	1.2
		Fremme en effektiv fiskerikontrol og -håndhævelse, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, samt pålidelige data med henblik på videnbaseret beslutningstagning	1.3
		Fremme lige vilkår for fiskevarer og akvakulturprodukter fra regionerne i den yderste periferi	1.4
		Bidrage til at beskytte og genoprette akvatisk biodiversitet og akvatiske økosystemer	1.5
		Fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter og dermed bidrage til fødevarerens sikkerheden i Unionen	1.6
		Fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter, navnlig styrke akvakulturproduktionens konkurrenceevne, og samtidigt sikre, at aktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt	2.1

		Fremme afsætningen og forædlingen af fiskevarer og akvakulturprodukter af høj kvalitet samt forarbejdningen af disse produkter	2.2
	Styrke den internationale havforvaltning og muliggøre sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have	Styrke en bæredygtig forvaltning af havene gennem fremme af viden om havene, maritim overvågning eller kystvagtssamarbejde	4.1
Et Europa tættere på borgerne ved at fremme en bæredygtig og integreret udvikling af alle typer af områder og lokale initiativer	Bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte udviklingen af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund	Bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte en bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund	3.1
	Teknisk bistand		5.1
			5.2

BILAG III

SPECIFIKKE MAKSIMALE STØTTEINTENSITETER UNDER DELT FORVALTNING

RÆKKE NR.	SPECIFIK KATEGORI AF OPERATIONER	MAKSIMAL STØTTEINTENSITET
1	Operationer, der støttes i henhold til artikel 17, 18 og 19	40 %
2	Følgende operationer, der bidrager til gennemførelsen af den landingsforpligtelse, som er omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013: — operationer, der forbedrer størrelses- eller artsselektiviteten af fiskeredskaber — operationer, der forbedrer infrastrukturen i fiskerihavne, auktionshaller, på landingssteder og i nødhavne med henblik på at lette landing og opbevaring af uønskede fangster — operationer, der letter afsætningen af uønskede fangster, som er landet fra kommercielle bestande, jf. artikel 8, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1379/2013	100 % 75 % 75 %
3	Operationer, der har til formål at forbedre sundhed, sikkerhed og arbejdsvilkår ombord på fiskerfartøjer, med undtagelse af operationer, der støttes i henhold til artikel 19	75 %
4	Operationer i regionerne i den yderste periferi	85 %
5	Operationer ved de fjernliggende græske øer og ved de kroatiske øer Dugi Otok, Vis, Mljet og Lastovo	85 %
6	Operationer, der støttes i henhold til artikel 22	85 %
7	Operationer med tilknytning til kystfiskeri af mindre omfang	100 %
8	Operationer, for hvilke støttemodtageren er et offentligt organ eller en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, jf. artikel 106, stk. 2, i TEUF, såfremt der ydes støtte til udførelsen af sådanne tjenesteydelser	100 %
9	Operationer, der vedrører godtgørelserne omhandlet i artikel 39	100 %
10	Operationer, der støttes i henhold til artikel 23 og 25 og i henhold til prioritet 4	100 %
11	Operationer i forbindelse med udformningen, udviklingen, overvågningen, evalueringen og forvaltningen af gennemskuelige systemer til udveksling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013	100 %
12	Operationer, der vedrører lokale aktionsgruppers driftsomkostninger	100 %
13	Operationer, der støttes i henhold til artikel 30, og som opfylder mindst et af følgende kriterier: i) de er af kollektiv interesse ii) de har en kollektiv støttemodtager eller iii) de har innovative træk, i givet fald på lokalt plan, og de sikrer offentlig adgang til deres resultater	100 %

14	Andre operationer end dem, der er omhandlet i række 13, og som opfylder alle følgende kriterier: i) de er af kollektiv interesse ii) de har en kollektiv støttemodtager iii) de har innovative træk eller sikrer offentlig adgang til deres resultater	100 %
15	Operationer gennemført af producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer	75 %
16	Finansielle instrumenter, med undtagelse af finansielle instrumenter, der vedrører operationer omhandlet i række 1	100 %
17	Operationer til støtte for bæredygtig akvakultur gennemført af SMV'er	60 %
18	Operationer, der støtter innovative produkter eller processer eller innovativt udstyr inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning	75 %
19	Operationer gennemført af fiskerorganisationer eller andre kollektive støttemodtagere	60 %

BILAG IV

INTERVENTIONSTYPER

Nr.	INTERVENTIONSTYPE	KLIMA KOEFFICIENT	MILJØKOEFFICIENT
1	Begrænsning af negative indvirkninger og/eller bidrag til positive indvirkninger på miljøet og bidrag til en god miljøtilstand	100 %	100 %
2	Fremme af betingelserne for økonomisk levedygtige, konkurrencedygtige og attraktive fiskeri-, akvakultur- og forarbejdningssektorer	40 %	40 %
3	Bidrag til klimaneutralitet	100 %	100 %
4	Midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter	100 %	100 %
5	Endeligt ophør med fiskeriaktiviteter	100 %	100 %
6	Bidrag til en god miljøtilstand gennem gennemførelse og overvågning af beskyttede havområder, herunder Natura 2000	100 %	100 %
7	Godtgørelse for uventede miljø-, klima- eller folkesundhedsmæssige hændelser	0 %	0 %
8	Godtgørelse for meromkostninger i regioner i den yderste periferi	0 %	0 %
9	Dyresundhed og dyrevelfærd	40 %	40 %
10	Kontrol og håndhævelse	40 %	100 %
11	Dataindsamling og -analyse og fremme af viden om havene	100 %	100 %
12	Maritim overvågning og sikkerhed	40 %	40 %
Lokaludvikling styret af lokalsamfundet			
13	Forberedende tiltag til lokaludvikling styret af lokalsamfundet	0 %	0 %
14	Gennemførelse af strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet	40 %	40 %
15	Driftsomkostninger og aktiviteter i forbindelse med lokaludvikling styret af lokalsamfundet	0 %	0 %
Teknisk bistand			
16	Teknisk bistand	0 %	0 %

BILAG V

EHFAF-MIDLER, DER I ALT ER TIL RÅDIGHED PR. MEDLEMSSTAT I PERIODEN 1. JANUAR 2021-31. DECEMBER 2027

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
I ALT	649 646 302	867 704 926	833 435 808	798 047 503	707 757 512	721 531 085	732 876 864	5 311 000 000
BE	4 925 394	6 578 640	6 318 823	6 050 521	5 365 973	5 470 400	5 556 420	40 266 171
BG	10 390 512	13 878 165	13 330 060	12 764 057	11 319 949	11 540 245	11 721 710	84 944 698
CZ	3 670 269	4 902 222	4 708 614	4 508 683	3 998 577	4 076 392	4 140 492	30 005 249
DK	24 582 747	32 834 129	31 537 379	30 198 278	26 781 687	27 302 881	27 732 208	200 969 309
DE	25 908 996	34 605 542	33 238 833	31 827 487	28 226 569	28 775 883	29 228 372	211 811 682
EE	11 912 962	15 911 637	15 283 223	14 634 286	12 978 583	13 231 157	13 439 212	97 391 060
IE	17 414 773	23 260 170	22 341 533	21 392 895	18 972 532	19 341 754	19 645 895	142 369 552
EL	45 869 836	61 266 389	58 846 736	56 348 059	49 972 919	50 945 434	51 746 530	374 995 903
ES	137 053 465	183 056 482	175 826 854	168 361 115	149 312 971	152 218 730	154 612 307	1 120 441 924
FR	69 372 651	92 658 097	88 998 661	85 219 712	75 578 071	77 048 886	78 260 448	567 136 526
HR	29 808 019	39 813 303	38 240 917	36 617 179	32 474 362	33 106 342	33 626 925	243 687 047
IT	63 388 749	84 665 656	81 321 871	77 868 885	69 058 907	70 402 853	71 509 909	518 216 830
CY	4 685 786	6 258 605	6 011 428	5 756 178	5 104 932	5 204 279	5 286 114	38 307 322
LV	16 498 239	22 035 996	21 165 707	20 266 995	17 974 015	18 323 805	18 611 939	134 876 696
LT	7 484 030	9 996 101	9 601 315	9 193 636	8 153 481	8 312 155	8 442 859	61 183 577
LU	-	-	-	-	-	-	-	-
HU	4 612 763	6 161 072	5 917 747	5 666 475	5 025 378	5 123 176	5 203 735	37 710 346
MT	2 669 689	3 565 790	3 424 963	3 279 536	2 908 494	2 965 097	3 011 721	21 825 290
NL	11 978 187	15 998 755	15 366 900	14 714 410	13 049 642	13 303 600	13 512 794	97 924 288
AT	821 763	1 097 594	1 054 246	1 009 482	895 270	912 693	927 046	6 718 094
PL	62 675 756	83 713 340	80 407 168	76 993 019	68 282 136	69 610 965	70 705 569	512 387 953
PT	46 307 271	61 850 651	59 407 923	56 885 418	50 449 481	51 431 271	52 240 007	378 572 022
RO	19 871 141	26 541 038	25 492 826	24 410 382	21 648 625	22 069 926	22 416 967	162 450 905

SI	2 927 095	3 909 597	3 755 191	3 595 743	3 188 925	3 250 985	3 302 105	23 929 641
SK	1 862 388	2 487 512	2 389 271	2 287 821	2 028 980	2 068 465	2 100 991	15 225 428
FI	8 777 254	11 723 405	11 260 401	10 782 276	9 562 384	9 748 476	9 901 766	71 755 962
SE	14 176 567	18 935 038	18 187 218	17 414 975	15 444 669	15 745 235	15 992 823	115 896 525